Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1919-08-27

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 6 5 4

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9941

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 12	Ἐτησία	Σελ. 14
Ἑξάμηνος	» 6	Ἑξάμηνος	» 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α' (ΙΑ') ΑΡΙΘ. 19 (536)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1919.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Εἰμεθα εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ νέου σχολ. ἔτους 1919—1920 καὶ αἱ προκηρύξεις καὶ γνωστοποιήσεις τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν περὶ τῆς προσεχοῦς ἐπαναλήψεως τῆς λειτουργίας τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτηρίων προκαλοῦσι ζωηρότερον τὸ πάντοτε ἀκοίμητον διαφέρον τῶν γονέων περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων αὐτῶν, ἀποτελεῖ δὲ τοῦτο τὴν εὐγενεστάτην μέριμναν ὑπὲρ τῶν φιλτάτων αὐτῶν.

Εἶναι εὐχάριστον διὰ τὸν ἡμέτερον λαὸν ὅτι καὶ ἄνευ νόμου, ἐπιβάλλοντος ὑποχρεωτικὴν τὴν προκαταρκτικὴν παίδευσιν, πάντες ἀποστέλλουσιν εἰς τὰ σχολεῖα τὰ τέκνα αὐτῶν, πλὴν τινων ἀπόρων καὶ ἐχόντων ἀνάγκην ἀπόλυτον τῆς ἐργασίας τῶν μικρῶν τέκνων. Ὅτι ἡ δημοτικὴ παίδευσις παρ' ἡμῖν δεῖται ἀναδιοργανώσεως καὶ ἐνισχύσεως οὐδεὶς πιστεύομεν ἀντιλέγει, ἐπαρκεῖ ὅμως αὕτη καὶ ὡς ἔχει, εἰς τὰς πρώτας παιδευτικὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, ὅπου διδάσκουσι διδάσκαλοι ἐμπεφορημένοι ὑπὸ θείου ζήλου πρὸς τὸ κατ' ἐξοχὴν ἱερὸν καὶ ἐθνικὸν ἔργον αὐτῶν.

Ἡ Μέση παιδεία παρέχει πράγματα καὶ μερίμνας εἰς τοὺς γονεῖς, ἐν οἷς πλεῖστοι ἀποβλέπουσι κυρίως εἰς τὸ πρακτικῶς ὠφέλιμον διὰ τὰ τέκνα των τῆς παιδείας ταύτης καὶ διερωτῶσιν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους ποῦ θὰ ἐξεπαιδεύοντο ταῦτα πρακτικώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον πρὸς ἀσφαλῆ καὶ ταχεῖαν εὐδοκίμησιν ἐν τῷ βιωτικῷ ἀγῶνι. Ἡ ἀντίληψις αὕτη τοῦ πρακτικῶς ὠφελίμου τῆς Ἐκπαιδεύσεως δὲν εἶναι νέα, διότι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀποβλέπουσι κυρίως εἰς τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ἄμεσον καὶ ἀσφαλῆ θεραπείαν αὐτῶν.

Πᾶν ἔργον καὶ πᾶσα ἐνασχόλησις ἀποφέρουσα κέρδη χρηματικὰ ἄμεσα, ἀνεξαρτήτως τῆς ἠθικῆς ἀξίας αὐτῆς ἐφελκύονται μάλιστα τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πολλῶν.

Ἐὰν δὲ παρ' ἡμῖν ἐκδηλῶται ἀξιόλογος ροπὴ εἰς ἐπιστημονικὰς σπουδάς, ἐλατήριον ἔχει αὕτη οὐχὶ τὴν ἔφεσιν πρὸς ὑψηλὴν μόρφωσιν ἐπιστημονικήν, ἀλλὰ διότι αὕτη ἐφαίνετο παρέχουσα εὔκολα καὶ γενναῖα κέρδη, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐξέχουσαν θέσιν κοινωνικήν. Διὰ ταῦτα ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπιστήμης γίνεται οὐχὶ σύμφωνος πρὸς τὴν ἰδιοφυΐαν καὶ τὴν ἐμφυτον ροπὴν τοῦ σπουδαστοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀντίληψιν οἰκονομικῆς ἀξίας καὶ εὐδοκιμήσεως αὐτῆς. Διὰ ταῦτα καὶ τὸ πλεῖστον τῶν ἐπιστημόνων σήμερον τὴν ἐπιστήμην μετέρχονται ὡς ἀποκλειστικῶς βιοποριστικὸν ἔργον ἐνίοτε μάλιστα κατὰ τρόπον ὑποβιβάζοντα αὐτὴν εἰς χυδαίαν αἰσχροκέρδειαν.

Ὅσῳ δὲ αἱ τάξεις τῶν ἐπιστημόνων πυκνοῦνται καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπαγγελμάτων τὰ κέρδη ἐλαττοῦνται, οἱ γονεῖς ἄρχονται μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀμφιβάλλοντες περὶ τῆς λυσιτελείας τῶν ἐπιστημῶν καὶ ζητοῦσιν ἄλλα στάδια μορφώσεως πρακτικῆς διὰ τὰ τέκνα αὐτῶν, δι' ὧν πιστεύουσιν ὅτι δύνανται νὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς αὐτὰ κέρδη εὔκολα καὶ ἱκανά.

Ὅσῳ δὲ ἡ πρὸς τὰς ἐπιστήμας ἐμπιστοσύνη τῶν πολλῶν ἐξασθενεῖ, τόσῳ χωρεῖ εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν ἡ ἀμφιβολία περὶ τῆς χρησιμότητος καὶ ἀποτελεσματικότητος τῆς κλασικῆς μέσης παιδείας.

Αἱ ἀνωτέρω περιγραφόμεναι προτιμήσεις καὶ διακυμάνσεις καὶ ἀμφιβολίαι τῶν γονέων καὶ τοῦ κοινοῦ περὶ τῆς ἁρμοδιωτέρας καὶ ἐπωφελεστέρας ἐκπαιδεύσεως τῆς νεότητος εἶνε πολὺ φυσικαὶ καὶ σύμφωνοι πρὸς τὰς ἀνθρωπίνας ἀνάγκας, ἔργον δὲ τῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν ἐθνικόντων τὰ τῆς παιδείας παρ' ἑκάστῳ λαῷ εἶνε ἡ κατάλληλος καὶ ἐπίκαιρος διοργάνωσις τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνηται αὕτη εἴς τε τὰς ὑλικὰς καὶ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἔθνους.

Ἐὰν τὸ πολὺ τοῦ πλήθους προτιμᾷ τὴν θεραπείαν τῶν φυσικῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, καὶ ρέπει ἀκάθεκτον πρὸς παιδείαν πρακτικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἀποκλειστικῶς, οἱ προϊστάμενοι καὶ ἰθύνοντες τὰ τῆς παιδείας ὀφείλουσιν ὅπως συνδυάζωσι ὑψηλὴν μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν μετὰ τῆς πρακτικῆς μαθήσεως καὶ ἀσκήσεως, ὥστε νὰ παρασκευάζωνται πολῖται τοῦ μέλλοντος ἀληθεῖς καὶ ἔχοντες πλήρη συναίσθησιν τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἐθνικῆς ἅμα καὶ προσωπικῆς ἀξιοπρεπείας, νὰ ἔχωσι δὲ πλήρη ἔννοιαν τῆς πατρίδος, τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν, τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον αὐτῆς νὰ θέτωσιν ὑπὲρ πάντα ἄλλον λογισμόν, ὑπὲρ πᾶσαν σκέψιν ταπεινὴν καὶ καθαρῶς κοσμικήν.

Ἡ κλασικὴ παίδευσις, ἡ σπουδὴ δηλ. τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς γλώσσης, φιλολογίας καὶ ἱστορίας, ἐγένετο ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀνθρωπιστικὴ παίδευσις ἡ ἀφετηρία τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἠθικῆς ἀνυψώσεως πάντων τῶν σήμερον πεπολιτισμένων λαῶν, ἡ κρηπὶς δὲ καὶ ἡ βάσις τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ἐπελθοῦσα ὅμως Βιομηχανικὴ Ἐπανάστασις ἐν Ἀγγλίᾳ πρῶτον καὶ εἶτα εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην διέσεισε σπουδαίως τὴν ἐμπιστοσύνην παρὰ τῷ πολλῷ κόσμῳ καὶ τὴν ἔφεσιν πρὸς τὴν κλασικὴν παιδείαν, καὶ τοῦτο εὐθὺς ἐν ἀρχῇ παρετήρησεν ὁ πολὺς Ροβέρτος Πήλ, ὅστις κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1837, ἑπτὰ σχεδὸν ἔτη ἀπὸ τῆς παραδόσεως εἰς κοινὴν χρῆσιν τοῦ πρώτου σιδηροδρόμου ἀπὸ Μαγκεστρίας εἰς Λίβερπουλ, ἀπήγγειλε τὸν πρυτανικὸν λόγον του περὶ ἀνωτέρας παιδείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Γλασκώβης. Ἐθεώρει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σιδηροδρόμων ὡς διεγερτικὴν τῶν κλασικῶν σπουδῶν. Ἐπέμενεν ὅτι ἡ ἀτμομηχανὴ καὶ ὁ σιδηρόδρομος δὲν ἦσαν ἁπλῶς εὐκολίαι πρὸς ταχεῖαν μετακίνησιν, πρὸς μεταφορὰν ἐμπορευμάτων καὶ θεραπείαν τῶν φυσικῶν ἀναγκῶν.

Ἐπιταχύνουσι τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν διανοιῶν (λέγει ὁ Σὶρ Ροβέρτος Πήλ. Καθιστᾶσιν ὑμᾶς ἱκανοὺς (δ. ἐ. τοὺς ὑποψηφίους διδάκτορας) μετὰ σχετικῆς ἀνέσεως ν' ἀπολαμβάνητε τὴν καθαρὰν καὶ ἐξηυγενισμένην ἐκείνην ἡδονὴν ἥτις ἀναδεικνύει τὸ παρελθὸν ἐπικρατέστερον τοῦ παρόντος, ὅταν ἴστασθε ἐπὶ τῶν τόπων ὅπου ἔνδοξα κατορθώματα συνετελέσθησαν εἰς τοὺς παλαιοὺς χρόνους, καὶ μελετᾶτε μνημεῖα ἅτινα συνδέονται μετ' ὀνομάτων καὶ πράξεων αἵτινες οὐδέποτε δύνανται νὰ χαθῶσιν.

Παρέθηκεν ἔπειτα οὗτος τοὺς λόγους τοῦ ἱστορικοῦ Γίββωνος κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν του εἰς Ρώμην.

«Εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν οὔτε νὰ λησμονήσω δύναμαι οὐδὲ νὰ ἐκφράσω τὰς σφοδρὰς συγκινήσεις αἵτινες ἀνεστάτωσαν τὴν διάνοιάν μου, ὅτε τὸ πρῶτον ἐπλησίασα καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν «Αἰώνιαν Πόλιν». Μετὰ ὕπνον νύκτα ἑβημάτιζον μὲ ὑπερήφανον βῆμα ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ Φόρου. Ἕκαστος ἀξιομνημόνευτος τόπος ὅπου ἔστη ὁ Ρωμύλος ἢ ὡμίλησεν ὁ Τύλλιος ἢ ἔπεσεν ὁ Καῖσαρ παρίσταντο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ πολλαὶ ἡμέραι μεθυστικαὶ ἀπώλοντο ἢ ἐχάρησαν πρὶν ἢ κατέλθω εἰς ψυχρὰν ἢ λεπτομερῆ ἔρευναν.»

Οὗτοι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι προεῖδον πρῶτοι τὸν κίνδυνον κατὰ τῆς κλασικῆς παιδείας ὃν ἠπείλησεν ἡ ἐν τοῖς χρόνοις αὐτῶν συντελεσθεῖσα Βιομηχανικὴ Ἐπανάστασις ἐν τῇ χώρᾳ των καὶ πρῶτοι ἐπεχείρησαν νὰ ἀποσοβήσωσιν αὐτὸν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ.

Πιθανῶς, σήμερον, μάλιστα, εἰς πολλοὺς ἀναγνώστας οἱ λόγοι οὗτοι τῶν δύο ὑπερόχων ἀνδρῶν θὰ φανῶσιν ὡς μηδαμινὴ αἰσθηματικότης τοῦ τε Πήλ καὶ τοῦ Γίββωνος—στερουμένη ἐν πάσῃ εὐλόγῳ προβλέψει τοῦ σημερινοῦ πνεύματος. Πολλοὶ πιθανῶς κλίνουσι νὰ φρονῶσιν ὅτι ἡ σημασία τῆς ἐπιταχύνσεως τῶν συγκοινωνιῶν ἀνὰ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἄγει μᾶλλον εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν τοῦ παρόντος περιβάλλοντος καὶ τὴν ἄρσιν τῶν ἐμποδίων (οἷα φαντάζονται ὅτι εἶναι) τῶν σπουδῶν τῆς ἀρχαιότητος. Αἱ σπουδαὶ αὗται δὲν συμβιβάζονται μετὰ τῶν ἁμαξοστοιχιῶν ἐκδρομῆς, ἐνῷ ὁ αἰὼν ἡμῶν ἀκαθέκτως φέρεται πρὸς τὴν ταχύτητα, συνδεδυασμένην, εἰ δυνατόν, μετὰ τῆς εὐθηνίας τῆς διαμετακομίσεως, οὐ μόνον σωματικῶς ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς. Ἀλλ' οἱ ταξειδεύοντες, τὸν οὐρανὸν ἀλλάσσουσιν οὐχὶ καὶ τὴν ψυχὴν (*eoelum non animum mutant*).

Αὕτη ἦτο ἡ πρώτη πολεμικὴ ἥτις ἐγένετο κατὰ τῆς κλασικῆς παιδείας καὶ ἔκτοτε μετὰ προϊούσης ἐντάσεως ἐξηκολούθησε καὶ διεξάγεται μέχρι σήμερον κερδήσασα μὲν πολὺ ἔκτοτε ἔδαφος ἀλλὰ μὴ νικήσασα οὐδαμοῦ νίκην τινὰ ἀποφασιστικήν.

Ὁ τελευταῖος παγκόσμιος πόλεμος μετὰ τῆς ἀνυπολογίστου αἱμορραγίας τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ τῶν ἀπαραδειγματίστων καταστροφῶν καὶ ἐρημώσεων, μετὰ τῶν φονικωτάτων μαχῶν του καὶ τῆς ἀγρίας ὠμότητος μεθ' ἧς διεξήχθη ἐξήγειρε παρὰ τῷ διανοουμένῳ κόσμῳ τὴν ὑπόνοιαν κατὰ τῆς ἄγαν πρακτικῆς παιδείας καὶ τὴν προτίμησιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν κλασικὴν παιδείαν. Περὶ τῆς νέας ταύτης ροπῆς ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ θὰ εἴπωμεν ἐφεξῆς ἐξ ὄψεων ἀναγινώσκομεν καὶ μελετῶμεν παρακολουθοῦντες ἐν τῷ δυνατῷ μέτρῳ τὴν παιδευτικὴν κίνησιν εἰς χώρας πολλῷ ἡμῶν ἐν πᾶσι προηγμένας.

Τὸ θέμα εἶνε σπουδαιότατον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἄξιον τῆς προσοχῆς καὶ τῆς μελέτης παντὸς διανοουμένου Ἕλληνος.

Ἡ ΒΟΛΣΕΥΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Α'.

Οἱ βολσευικοὶ ἐν Ρωσίᾳ εἶναι ὅ,τι ἐγένοντο οἱ Νεότουρκοι ἐν Τουρκίᾳ, καὶ ὅπως οὗτοι διὰ τῆς τυφλώσεως αὐτῶν συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Χριστιανικῶν λαῶν ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας, οὕτω καὶ ἐκεῖνοι ἔσωσαν τὸν κόσμον καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ Παναλαυικοῦ κινδύνου.

Αἱ προσπάθειαι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας πρὸς ἀποκατάστασιν συνταγματικῆς ἢ δημοκρατικῆς κυβερνήσεως ἐν Ρωσίᾳ ἐκ τῶν παλαιοτέρων πολιτικῶν θὰ ἦτο ἀληθρία διὰ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ζητήματα, διότι μετὰ τῆς ἀνορθώσεως τῆς παλαιᾶς Ρωσίας θὰ ἀνεβίουν καὶ αἱ συνθῆκαι αὐτῆς μετὰ τῆς Συνεννοήσεως καὶ αἱ ἀξιώσεις αὐτῆς ἐπὶ τῆς Κ)πόλεως καὶ τῶν ἄλλων τέως Τουρκικῶν χωρῶν, θὰ ὠρθοῦτο δὲ πάλιν ἀπειλητικὸς ὁ πανσλαυικὸς ἐφιάλτης.

Δημοσιεύομεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τύπου περιληπτικὴν περὶ τῆς βολσευικῆς ἐπαναστάσεως πραγματείαν τοῦ γάλλου δημοσιολόγου κ. *Jean Bourdeau*, ὡς διαφωτίζουσαν ἐν πολλοῖς τὰ περὶ τῶν βολσευίκων ἄτινα παραμένουσιν ἔτι ἀσαφῆ καὶ ἀμφίβολα:

«Ἀναρίθμητα πονήματα καὶ ἐγχειρίδια ἐδημοσιεύθησαν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, γράφει ὁ κ. *Bourdeau*, περὶ τῆς ρωσικῆς ἐπαναστάσεως ἐν μέρει ὑπὸ μαρτύρων αὐτοπτῶν τῶν ἀνατροπῶν τούτων. Ὁ κ. Ἀντωνέλλη, ἐν τῷ βιβλίῳ του, ἐπιγραφομένῳ «Ἡ βολσευικὴ Ρωσία» ἐνῷ ἀφηγεῖται τὰ συμβεβηκότα καὶ γνωρίζει ἡμῖν τοὺς πρωταγωνιστάς, παρέχει ἡμῖν ὡς φιλοσοφίαν τῆς δοξασίας ἣν θεωρεῖ ὡς προσαρμοσθεῖσαν εἰς τὴν ρωσικὴν ἰδιοσυγκρασίαν. Χωρὶς νὰ μετριάζῃ τὰ ἐγκλήματα ἐπαναστάσεως «δουλικῆς» καὶ ὑπό τινας ἐπόψεις μυστικοπαθοῦς, πιστεύει ὅτι ἡ Ρωσία παρασκευάζει διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἐπὶ τῶν ἐρειπίων καὶ τῶν καταστροφῶν, νέαν κοινωνίαν ἥτις δὲν θὰ κατέλθῃ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν εἰς τὸν λαὸν «ἀλλ' ἥτις ν' ἀνέλθῃ αὐτομάτως ἀπὸ τοῦ ἀνοργανώτου καὶ ἀπαιδεύτου ὄχλου εἰς τὴν ὀργανωτικὴν μόρφωσιν».

Ἀρχαῖος κοινωνιστὴς βουλευτής, ἀρχηγὸς τοῦ ὑπουργείου τοῦ κ. *Guesde*, ὁ κ. *Ch. Dumas*, ὅστις εἰκονίζει ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ τὴν «Ρωσίαν ὑπὸ τὸ βολσευτικὸν καθεστώς», οὐδόλως συμμερίζεται τὴν αἰσιοδοξίαν ταύτην. Διατηρεῖ ἀκόμη τὸν τρόμον ἀπὸ τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐγένετο αὐτόπτης καὶ ἅτινα βοῶσι πρὸς τὸν οὐρανόν. Ὁ κ. *Albert Thomas*, ἐν ἀκροαλέῳ ἐγχειριδίῳ ἀντιτίθησι τὸν βολσευισμὸν πρὸς τὸν κοινωνισμόν, πολὺ μακρὰν δὲ τοῦ νὰ τοὺς συγχέῃ, ὡς πράττουσι πολλοὶ τῶν ἀκροατῶν συναδέλφων του καὶ τῶν πλειονοψηφιστῶν (*marojitaires*). Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Οἱ βολσευῖκοι, γεγονότα, ἔγγραφα, σχόλια 1917—1918», ὁ κ. *Etienne Buisson* συνέπηξε φάκελλον πάνυ διαφωτιστικόν, ἐπιμελῶς διατεταγμένον καὶ μεμελετημένον ὅστις δὲν εἶνε, λέγει, οὔτε συνηγορία οὔτε εἰσαγγελία, ἀλλὰ σύντομόν τι καὶ ἀτελὲς ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν διεθνιστῶν Ἑβραίων, ἐνῷ ἡ κοινωνικὴ ἐπιθεώρησις «Τὸ Μέλλον» διεξάγει ἔρευναν ἐπὶ τοῦ βολσευισμοῦ, τῆς δικτατορίας ἢ τῆς δημοκρατίας μεταξὺ τῶν γάλλων στρατευομένων σοσιαλιστῶν καὶ συνδικατικῶν. Ἐν τέλει, ὁ κ. *Claude Anet* συνετέλεσε πρὸ μικροῦ δι' ἑνὸς τετάρτου τόμου τὴν συνένωσιν τῶν ἀνταποκρίσεων, τῶν ἀπευθυνθεισῶν εἰς τὸν «Μικρὸν Παρισινὸν» (*Petit Parisien*) περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἐπαναστάσεως, κατὰ Μάρτιον τοῦ 1917, μέχρι τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς διοικήσεως τοῦ Λενὶν καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ Βρὲστ-Λιτόβσκ, Ἰανουάριον—Ἰούνιον τοῦ 1918.

Τὰ ἀριστὰ ἔγγραφα, λέγει ὁ *Taine* ἐν τῷ προλόγῳ τῆς αὐτοῦ Ἱστορίας τῆς Ἐπαναστάσεως, εἶναι τὰ τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων συντεταγμένα κατὰ χώραν καθ' ὑπαγόρευσιν αὐτῶν τούτων τῶν γεγονότων, ἅτινα μόνον ἔχουσι σκοπὸν νὰ παράσχωσι πληροφορίας.

Γεγραμμένα ἡμέραν παρ' ἡμέραν χωρὶς νὰ ἐπεξεργασθῶσι ἵνα θέσωσιν ἐν ἁρμονίᾳ τὰς προβλέψεις μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ χρονικὰ ταῦτα ἐξάγουν ὅτι ὁ χρονογράφος παρατηρητὴς ἐπιτυλακτικός, ὅστις δὲν ἐπιζητεῖ οὔτε φιλολογικὴν ἐντύπωσιν οὔτε πολεμικήν. Ἐν Πετρουπόλει, ἐν Μόσχᾳ, ὁ κ. *Claude Anet*, εἶδε τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῷ ἔργῳ, ἤκουσε καὶ συνέλεξε τοὺς λόγους των, τὰς ἀγορεύσεις των καὶ τὰ ψηφίσματά των παρετήρησε προπάντων τὰς πράξεις των, ἐγνώρισε τὰς φυλακάς των καὶ μικροῦ ἐδέησε νὰ γένηται θῦμά των. Ἡ ἀλιγγιώδης διαδοχὴ τῶν ἐπεισοδίων, ἅτινα ἀφηγεῖται ἡμῖν βοηθεῖ, εἰς τὸ νὰ ἐννοήσωμεν τὰ συμβεβηκότα μετὰ ἀπροβλέπτων συνεπειῶν, ὧν ἐγένετο θέατρον ἡ ρωσικὴ αὐτοκρατορία. Ἐλλείψει δυνάμεως ὅπως τὸν ἀκολουθήσωμεν κατὰ βῆμα, θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὸ νὰ ὑπομνήσωμεν, πετῶντι καλάμῳ, τὰς φάσεις τοῦ δράματος ὑπνινος ἀρχόμεθα νὰ βλέπωμεν τὴν λύσιν.

Ἡ ρωσικὴ ἐπανάστασις, ἐν ἀρχῇ, ὑπῆρξεν οὐχὶ νίκη τοῦ λαοῦ ἀλλὰ κατάρρευσις εὐρωτιῶντος οἰκοδομήματος, συγκλονηθέντος καὶ ὑπονομευθέντος τῷ 1905, ὑπὸ τοῦ Ρωσιαπωνικοῦ πολέμου. Ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος κατήνεγκεν εἰς αὐτὸν τὸ τελευταῖον πλῆγμα· ἤρκεσεν, ἵνα καταρρεύσῃ μία ἐξέγερσις ὑπὸ πείνης καὶ ἡ ἄρνησις ὀλίγων συνταγμάτων νὰ πολεμήσωσιν. Ἡ πρώτη προσπάθεια τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν οἵτινες ἀνελάμβανον τὴν ἐξουσίαν ἐκ τῶν βουλευτῶν τῆς ἀριστερᾶς ἐν τῇ Δούμᾳ, ὁ πρίγκιψ Λβώφ, ὁ Μιλιούκωφ, ὁ Κερένσκυ, ἦτο ὅπως σχηματίσωσι κυβέρνησιν οἰκουμενικὴν προωρισμένην ὅπως προπαρασκευάσῃ τὴν ἄνοδον νομίμου ἐξουσίας, θεμελιουμένης ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τοῦ λαοῦ, τῆς ὁποίας ἡ μέλλουσα Συντακτικὴ θὰ καθώριζε τὸν συνταγματικὸν χάρτην. Ἡ Ρωσία ὅμως, κυβερνηθεῖσα ὑπὸ τὸ μαστίγιον τῶν Κοζάκων, ὑπὸ γραφειοκρατίας ἐξωντημένης καὶ διεφθαρμένης, ὀργανωτικῆς, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῶν ἐγκληματικῶν κατὰ τῶν Ζέμστβο, (διοικητικὰ συμβούλια) τῆς ἥττης καὶ τῆς πείνης, οὐδέποτε ἐγνώρισαν ἐλευθερίαν ἔννομον. Ἐντὸς χρόνου βραχυτέρου τοῦ ἔτους, οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐξηφανίζοντο μεθ' ἧς εὐκολίας καὶ ὁ Τσαρισμός.

Δὲν εἶχον, ἵνα τοὺς ὑποστηρίξῃ, μίαν τάξιν ἰσχυρὰν ἤδη καὶ πεφωτισμένην, οἵα ἦτο ἡ τῶν ἀστῶν ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1789.

Ἡ *Intelligenzia* (ἰθύνουσα πεφωτισμένη τάξις) ἐν Ρωσίᾳ, παρατηρεῖ ὁ κ. *Claude Anet*, δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς πραγματικότητος, οὔτε τὴν ἰσορροπίαν. Οἱ κύριοι τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως ἐστηρίζοντο μόνον εἰς δμάδας ἄνευ συνοχῆς, ἄνευ πολιτικῆς ἐμπειρίας, ἄνευ ἑνότητος. Ἀντιπροσωπευόμενοι ὑπὸ τῶν Σοβιὲτ, τῶν αὐτοσχεδίων τούτων Ἐπιτροπειῶν, αἵτινες ἐνεφανίζοντο ἀνὰ τὴν ἀχανῆ Αὐτοκρατορίαν ὡς μάνητες μετὰ θυελλώδη βροχήν, καὶ τὰ πλήθη ἀπῄτουν ἄμεσον εἰρήνην, γῆν καὶ ἄρτον.

Ὁ Κερένσκυ ἐνόμιζεν ἑαυτὸν ἱκανὸν ὅπως συγκρατῇ τὴν ἀνυπομονησίαν αὐτῶν, νὰ ἀποσοβήσῃ τὴν αὐτόματον ἀναρχίαν, νὰ καταπνίγῃ τὴν ὀχλαγωγίαν. Ἀστείρευτος ῥήτωρ, ἐκολακεύετο πιστεύων ὅτι ἐξασκεῖ «δικτατορίαν διὰ τῆς πειθοῦς». Ἠννόει ὅτι τὸ ἀνώτερον συμφέρον τῆς Ρωσίας ἐπέβαλλε τὴν ἥτταν τῶν κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν. Ἡ ὑγιὴς μερὶς τοῦ στρατοῦ, ἥτις εἶχε διαφύγει τὸ πρῶτον διάταγμα, τὸ ἐπιβληθὲν εἰς τὴν προσωρινὴν κυβέρνησιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐργατῶν, γεννηθέντος ἐκ τῆς ἐξεγέρσεως, καὶ τὰς κακοβούλους συμβουλὰς περὶ ἀδελφοποιήσεως μετὰ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὰ χυρακώματα, ἀνελάμβανεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Βρουσιλόφ καὶ τοῦ Κορνίλωφ ἐρρωμένην ἐπίθεσιν, ὑπεστήριξε τὴν Κερένσκυ, ἵνα φέρῃ οὕτως εἰς τὴν χώραν τὴν τάξιν, τὴν θάλασσαν, τὸν κανόν».

Ὑπονομευόμενος καὶ ἐκφοβιζόμενος ὑπὸ τῶν μαξιμαλιστῶν, τοὺς ὁποίους διηύθυνεν ὁ Λενὶν, ἐπανοχθεὶς εἰς Ρωσίαν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν μετὰ χειρῶν πλήρων τοῦ χρυσίου αὐτῶν, ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Τρότσκυ, ἐπειρᾶτο τὸ πρῶτον τὴν 5 καὶ 6 Ἰουλίου 1917 νὰ ἐπωφεληθῇ τὴν λαϊκὴν δυσαρέσκειαν ἵνα τὸν ἀνατρέψῃ, ὁ Κερένσκυ ἐγκατέλιπε τὸν Κορνίλωφ καὶ ἐξήγνιζε διὰ τῆς πτώσεώς του τὴν προδοσίαν ταύτην, περὶ ἧς ὁ κ. *Claude Anet* παρέχει ἔγγραφα διὰ πρώτης χειρός.

Ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις ὑπέκυψεν οὐχὶ ὑπὸ λαϊκοῦ κινήματος, οἷον εἶχεν ἐξασφαλίσει τὸν θρίαμβον τοῦ Ὄρους κατὰ τὴν Γιρονδίνων, ἀλλ' ὑπὸ συνωμοσίας στρατιωτικῆς. Τὴν 25 Ὀκτωβρίου ὁ Λενὶν καὶ ὁ Τρότσκυ κατελάμβανον τὴν ἐξουσίαν. Ἐν τῶν προσφάτων διαταγμάτων αὐτῶν ἀφοῦ κατέλυε τὰς θρησκευτικὰς ἑορτὰς τῆς χριστιανικῆς χρονολογίας, ἵδρυε νέον ἡμερολόγιον, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ἡμέρας τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς κομμουνιστικῆς δημοκρατίας, προωρισμένης νὰ φωτίσῃ τὸν κόσμον ὅλον.

Οἱ δύο αὐτοσχέδιοι δικτάτορες εἶχον κατηγορήσει τὸν Κερένσκυ ὅτι ἐπιβραδύνει, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀστῶν, τὴν συγκλησιν τῆς Συντακτικῆς, ἐκλεγείσης κατὰ Νοέμβριον, τρεῖς ἑβδομάδας μετὰ τὸ πρᾶξικόπημα των. Οἱ ἀντίπαλοί των εἶχον καταληκτικὴν πλειονοψηφίαν. Ἔσπευσαν νὰ τὴν διαλύσουν διὰ νέου πραξικοπήματος βίας. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ διεσκορπίσθησαν ριφθέντες εἰς τὰς φυλακάς· δύο ἐκ τούτων ἐτουφεκίσθησαν ἐπὶ τῆς κλίνης των ἐν τῷ νοσοκομείῳ. Οὕτω ἐμηδενίσθη ἡ ἀπόπειρα ὅπως ἐγκαταστήσωσιν ἐν Ρωσίᾳ νόμιμον ἐξουσίαν. Τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν ὑποκαθίστα τὸ σύστημα τῶν Σοβιὲτ, συγκειμένων ἀποκλειστικῶς ἐκ βολσευίκων. Ἐπὶ τῆς δυνάμεως μόνον καὶ τῆς βίας στηρίζονται ὁ Λενὶν καὶ ὁ Τρότσκυ, καὶ δὲν δύνανται νὰ κρατηθῶσιν εἰμὴ ὑπὸ ταύτης καθιστάντες αὐτὴν πάντοτε ὠμωτέραν καὶ ἀδικωτέραν. Πρόσκαλοῦσι τὰ κατώτερα στρώματα τοῦ λαοῦ, τοὺς ἐργάτας, στρατιώτας καὶ χωρικούς, εἰς τὴν λείαν. Ὡς δῶρον τῆς ἀνόδου εἰς τὴν ἐξουσίαν φέρουσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπαίσχυντον εἰρήνην.

Ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων τοῦ Ὀκτωβρίου, τὸ γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον εἶχεν ὑποκατάστημα ἐν Πετρουπόλει, ἐπιφορτισμένον ὅπως

Η ΑΙΓΑΙΟΠΕΛΑΓ. ΠΑΡΑΛΙΑ

Αἱ εὐθύναι τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ τὴν Θράκην.

Ἡ ἐν Λονδίνῳ ἐκδιδομένη ἑβδομαδιαία ἐφημερὶς «Νέα Εὐρώπη» («The New Europe») τῆς 31 Ἰουλίου, δημοσιεύουσα ἄρθρον βουλγάρου ἢ βουλγαρομανοῦς τινος Μακεδόνος Κωνσταντίνου Στεφανώφ, προτάσσει ἐκ μέρους τῆς συντάξεως τάδε:

[Ἡ ἑπομένη δήλωσις ἀπεστάλη ἡμῖν παρὰ τοῦ κ. Κ. Στεφανώφ ὅστις γράφει ὡς «πληρεξούσιος τοῦ Κεντρικοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν παρὰ τῇ Συνδιασκέψει τῆς Εἰρήνης». Δημοσιεύομεν αὐτὴν, ἐπειδή, καθόσον εἶναι ταῦτα συνηγορία ὑπὲρ τῆς τηρήσεως ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας τῆς παρούσης χώρας αὐτῆς, εἶναι ἀπολύτως δίκαιον καὶ ἀξίζει τὴν ὑποστήριξιν παρὰ πάντων ὅσοι ποθοῦσι μόνιμον Βαλκανικὴν διευθέτησιν. Ἐπιλαμβανόμεθα τῆς εὐκαιρίας ταύτης ἵνα διαμαρτυρηθῶμεν ἐντονώτατα κατὰ τοῦ παράφρονος σχεδίου (ὅπερ εἶναι ἤδη ὑπὸ ἀκέφιν ἐν Παρισίοις) ὅπως κατακυρώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐ μόνον τὴν Βουλγαρίαν ὁοτίως τῆς Ροδόπης ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν κάτω κοιλάδα τοῦ Ἕβρου (Μαρίτσα) καὶ ὅλην τὴν Ἀνατολ. Θράκην, συμπεριλαμβανομένης τῆς Ἀδριανουπόλεως καὶ τῆς Μηδείας ἔτι! Εἴμεθα ὅλως ἀνίκανοι νὰ ἐννοήσωμεν πῶς οἱ τε βρεττανοὶ καὶ καὶ οἱ γάλλοι πληρεξούσιοι καὶ ἐμπειρογνώμονες δύνανται νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς ἑαυτοὺς διακανόνισιν τόσῳ καταφανῶς παρὰ φύσιν καὶ τόσον καλῶς ὑπολελογισμένην ἵνα σπείρῃ νέα σπέρματα διχονοίας εἰς τὴν ἀτυχῆ Βαλκανικήν. Ἐξ ἄλλου, δὲν αἰσθανόμεθα ὅτι εἴμεθα κεκλημένοι νὰ διευκολύνωμεν, ὑπὸ τὸ κάλυμμα νομίμου παραπόνου, τὴν προπαγάνδαν τοῦ κ. Κωνστ. Στεφανώφ ὑπὲρ προσαρτήσεως τῆς Καβάλλας εἰς τὴν Βουλγαρίαν, καὶ διὰ ταῦτα ἐδέησε νὰ περικόψωμεν τὰ τελευταῖα συμπερασματικὰ μέρη τοῦ ἄρθρου. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι διεπράχθη χονδροειδὲς ἁφάλμα τῷ 1913, ὅτε ἡ Καβάλλα κατεκυρώθη εἰς τὴν Ἑλλάδα· δὲν ὑπάρχει ὅμως ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἴδη κατάστασις ἔχει μεταβληθῇ ριζικῶς ἔκτοτε, καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τῶν μεταναστεύσεων κατὰ τὰ ἑπτὰ παρελθόντα ἔτη τὸ διαμέρισμα Καβάλλας εἶναι ἤδη καταπληκτικῶς ἑλληνικόν, καὶ πρέπει νὰ παραμείνῃ Ἑλληνικόν. Ἡ Βουλγαρία δικαιοῦται νὰ ἀξιοῖ ἐλευθέραν ἐμπορικὴν διέξοδον διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Στρυμόνος, καὶ ταύτην ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ἕτοιμος νὰ παραχωρήσῃ.]

Ἡ Αἰγαιοπελαγικὴ παραλία.

Ἐὰν πρέπει νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὰς προσφάτους εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων, ἡ ἐν Ἡπείρῳ Ἐπιτροπεία ἐπὶ τῶν Βαλκανικῶν ὑποθέσεων προέβη εἰς ἀπόφασιν εὐνοοῦσαν τὴν Ἑλληνικὴν ἀπαίτησιν περὶ ἀποσχέσεως τῆς Βουλγαρικῆς Θρᾴκης. Ἐὰν τοῦτο ἀτεδείκνυτο γεγονός, τὸ Βαλκανικὸν πρόβλημα θὰ εἰσήρχετο εἰς ἄλλην φάσιν ἀναπτύξεως εἴτε ποτε περίπλοκον. Ἡ ἀποστέρησις τῆς Βουλγαρίας τῆς Αἰγαιοπελαγικῆς παραλίας προφανῶς θὰ ἐπιβληθῇ ὡς τιμωρία καὶ οὐχὶ ὡς ἐπανόρθωσις παρελθόντων λαθῶν. Ἵνα ἐννοήσωμεν τὴν ἀδικίαν τοιούτου μέτρου εἶνε καλὸν ν' ἀναμνησθῶμεν ὅτι, τῷ 1912, κατὰ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον, ὁ κ. Βενιζέλος συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς κατοχῆς τῆς Θεσσαλονίκης, ἐδήλου ὅτι ἡ ἡ Καβάλλα καὶ οἱ ἄλλοι Αἰγαιοπελαγικοὶ λιμένες εἶνε φυσικαὶ πύλαι τῆς Βουλγαρίας καὶ λιμένες κατάλληλοι ὅπως διευκολυνθῶσι τὰς ἐμπορικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀνάγκας αὐτῆς. (Λησμονεῖ ὁ ἀρθρογράφος κάτι χειρότερον διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ καλλίτερον διὰ τὴν Βουλγαρίαν, τὸ ὁποῖον διεκήρυξεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς αὐτῆς τῶν Ἑλλήνων ὁ κ. Βενιζέλος τότε.)

* Σ. Σ. Κ.Φ Μετὰ φαρισαϊκῆς ὅμως ὑποκρισίας ἡ «Νέα Εὐρώπη» ἐξυπηρετεῖ τὴν Βουλγαρίαν, ἥτις ἀναλαμβάνουσα σήμερον πλαστὴ καὶ ἐξωγκωμένας ἀξιώσεις αὐτῆ, ἐξαγικὴς ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ περιορίσῃ τὰ ὑπάρχοντα ἤδη.

Ἡ μυστικὴ Ἑλληνοσερβικὴ συνθήκη τοῦ Μαΐου 1913, ἡ ἐνδυναμωθεῖσα κατὰ τῶν δικαίων τῆς Βουλγαρίας ἐπὶ τῆς περιοχῆς τῆς Καβάλλας, ἀφίνουσα εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὰς πόλεις Καβάλλαν, Δράμαν, Σέρρας, Κοκὲς κλπ., ὡς Ἑλληνοβούλγαρο. ἀφοῦ ἐπιτικὴν γραμμὴν ὥριζε «γραμμὴν ἀρχομένην νοτίως ἀπὸ τοῦ Κιλκὶς καὶ διήκουσαν βορείως τῆς Νιγρίτας, δι' Ὀρλιάκου καὶ τῆς Ἡμένης Τυχνοῦ καὶ τοῦ ποταμοῦ Ἀγγίστα ἀπτομένην τῆς θαλάσσης ὀλίγον ἀνατολικῶς τοῦ λιμένος Ἐλευθερῶν.»

Καὶ μετὰ τὸν δεύτερον Βαλκανικὸν πόλεμον, ὅτε ἡ Βουλγαρία κατεβλήθη ὑπὸ τῆς ἡνωμένης ἐπιθέσεως τῶν πρώην Συμμάχων αὐτῆς,—καὶ ὑπὸ τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Τουρκίας—καὶ τότε ἀνώμη, ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ Βουκουρεστίου τοῦ 1913, οἱ ἄμεσοι πολέμιοι αὐτῆς ἐδόσαν τοῦτο πολὺ σκληρὸν καὶ τεραστῶδες νὰ ἐτερήσωσιν αὐτὴν τῆς παρούσης διεξόδου εἰς τὸ Αἰγαῖον. Ἀργότερον εἰς δύο περιστάσεις κατὰ τὸ 1915, ἵνα προσελκύσῃ τὴν Βουλγαρίαν εἰς κοινὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Τουρκίας ὁ κ. Βενιζέλος προσέφερεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὴν περιοχὴν Καβάλλας. Ταῦτα εἶνε προηγούμενα ἅτινα δὲν δύναται τις νὰ παρίδῃ, ὅταν πραγματεύεται τὸ μέλλον τῆς Αἰγαιοπελαγικῆς παραλίας.

Ὅσοι εἶνε ἐξωκειωμένοι πρὸς τὸ ζήτημα, γνωρίζουσιν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος οὐδέποτε θὰ ἐτόλμα νὰ κάμῃ τοιαύτην προσφοράν, ἐὰν ὁ λαὸς ὁ κατοικῶν τὴν χώραν ταύτην ἦτο καθαρῶς Ἑλληνικός. Αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων βασίζονται μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ὅτι καλεῖται «Βυζαντιακὸν παρελθὸν» καὶ «Βυζαντιακὸν μέλλον» ἢ ἐπὶ πραγματικῶν ἐθνολογικῶν, γλωσσολογικῶν ἢ γεωγραφικῶν γεγονότων.

Γεωγραφικῶς, ὡς δίχονται πάντες οἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος γεωγράφοι, ἡ Αἰγαιοπελαγικὴ παραλία εἶναι ἀναπόσπαστον μέρος τῆς Βουλγαρίας καὶ, ὡς τοιοῦτον, ἀνήκει εἰς τὴν Βουλγαρίαν. «Γεωλογικῶς καὶ γεωγραφικῶς, λέγει ὁ κ. Μαριότ, ἡ Βουλγαρία ἔλκεται πρὸς τὸ Αἰγαῖον»... «Εἷς καλὸς ἐμπορικὸς λιμὴν ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου εἶνε οὐσιώδης διὰ τὴν πλήρη οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Βουλγαρίας». (Τὸ Ἀνατολ. ζήτημα σελ. 413). Ἡ Ἀγγλὶς γεωγράφος *Miss Meebigin* ὁμιλοῦσα περὶ τούτου, λέγει: «Ἡ κοιλὰς τοῦ Στρυμόνος εἶνε ἡ ἄριστα σημαινομένη γραμμὴ συγκοινωνίας ἐντοῦθα, σημεῖον ὅπερ ἔχει ὡσαύτως μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς βουλγαρικῆς πολιτικῆς. (Γεωγραφ ἄποψις τῶν Βαλκανικῶν προβλημάτων, σελ. 141). Ὁ Καθηγητὴς Δομνιάν ἐν προσφάτῳ πονήματι του (Τὸ ἄριστον ἐπὶ τοῦ θέματος ἐν τῇ Ἡνωμ. Πολιτείᾳ) «Ὄρη, γλῶσσα—καὶ ἐθνότητες» δημοσιεύθεντι ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Γεωγραφ. Ἑταιρείας τῆς Ν. Ὑόρκης, 1917, λέγει: «Ἡ ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις τῆς Βουλγαρίας παρεμποδίζεται ὁμοίως ὑπὸ τῆς ἐλλείψεως εὐνοϊκῆς διεξόδου πρὸς τὰς μεσημβρινὰς θαλάσσας, (σελ 180) Ὁ Σὶρ *Thomas Holdich* Ὁ Ὁ. *Hogarth*, καὶ ἄλλοι ἔχουσι παρόμοιας γνώμας. Καὶ τρίτη, ἄλλον βλέμμα ἐπὶ τοῦ χάρτου πείθει ἀκόμη ὅτι ἡ Θράκη καὶ ἡ Αἰγαιοπελαγικὴ παραλία εἶνε γεωγραφικῶς βουλγαρικαί.

Ἀλλὰ καὶ ἐθνολογικῶς ἔτι αἱ Αἰγαιοπελαγικαὶ χῶραι εἶναι βουλγαρικαί, κατὰ τοὺς γενικοὺς ἡμῶν συνδέουσα πάντοτε τὴν Θράκην μετὰ τοῦ Βυζαντίου ἀκουσίως συνήνεσεν ὅτι ὁ χαρακτὴρ τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς εἶναι ἑλληνικός. Ὁ Γιββων, ὁ Φίνλεϋ, ὁ Φρῆμαν, ὁ *Bury*, ὁ *Finlay*, ὁ *Niederle*, καὶ ἄλλοι, κατέδειξαν τὴν συγγένειαν ἥτις ὑπῆρχε μεταξὺ Βουλγαρίας Θράκης καὶ Μακεδονίας, ἐν τῷ παρελθόντι. Κατὰ τοὺς συγγραφεῖς τούτους, οἱ Σλαβοι, οἵτινες ἦσαν ἐγκατεστημένοι εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας ἦσαν συγχωνευμένοι εἰς ἓν σύμπλεγμα διαφερομένον ἀπὸ τῶν Σερβοκροατῶν Σλαύων οἵτινες «παρέμενον καθόλου διακεκριμένοι», ὡς βεβαιοῖ ὁ Καθηγητὴς Φρῆμαν. Ὁ Καθηγητὴς *Bury* λέγει ὅτι κατὰ τὸν ἕνατον αἰῶνα αἱ ἱεραὶ Γραφαὶ μετεφράσθησαν εἰς τὴν Βουλγαρικήν, ἀπὸ τῆς Θεσσαλονικικῆς διαλέκτου, ἥτις ἐλαλεῖτο ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ».

Ἔκτοτε μέχρι σήμερον ἐν Θρᾴκῃ, ὡς καὶ ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ ἐξελληνισμός, ἀδιάφορον πόσον ἐντονοι ἐγένοντο οἱ προσπάθειαί τοιν ἐγένετο ἀνίκανος ὅπως ἀφομοιώσῃ τοὺς Σλαύους ἡ Βουλγάρους τοὺς ἐγκατεστημένους ἐκεῖ. Τῷ 1820 ὁ γνωστὸς Ἄγγλος συγγραφεὺς *David Urquhart*, ὅστις εἶχεν ἀποσταλῇ εἰς Τουρκίαν ἵνα μελετήσῃ τὰ διοικητικὰ προβλήματα αὐτῆς, ἔγραφεν: «Ἡ μερὶς τῆς Βουλγαρικῆς φυλῆς ἥτις διετήρησε τὴν πίστιν αὐτῆς, κατοικεῖ τὰς πεδιάδας τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἠπείρου, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Θράκης, κατὰ τὴν γειτονίαν τοῦ Μοναστηρίου, Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων, Νύσσης, Σόφιας, Φιλιππουπόλεως καὶ Ἀδριανουπόλεως καὶ αὐτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. («Ἡ Τουρκία καὶ οἱ πόροι αὐτῆς.» σελ. 77—78).

Δὲν ἐπιτρέπει ὁ χῶρος ἵνα παραθέσωμεν τὴν γνώμην ἄλλων λογίων ἀκολουθούντων εἰς τὸ ζήτημα. Δὲν δύναται τις ὅμως νὰ συζητήσῃ τὸν χαρακτῆρα τούτου τῆς Βαλκανικῆς χωρὶς νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Καθηγητοῦ Δομνιάν, ὡς ἐκτίθεται οὗτος ἐν τῷ προειρημένῳ ἐγκώδει καὶ αὐθεντικῷ ἔργῳ του. Ὁμιλῶν περὶ τῆς περιοχῆς τῆς Καβάλλας, λέγει: «Κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ 1913, διεξήγοντο διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν διαμερισμὸν τῶν χωρῶν τῶν κτηθεισῶν ἀπὸ τῆς Τουρκίας. Τότε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προθύμως ἀνεγώριζε τὴν Βουλγαρικὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῶν Κοζάδων Καβάλλας, Δράμας, Πραβίστας, Σερρῶν, Δεμὶρ—Ἰσσὰρ καὶ Κοκός. Τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ κ. Βενιζέλου ὅτι τὰ διαμερίσματα ταῦτα κατῳκοῦντο ἀραιῶς ὑφ' Ἑλλήνων, καὶ ὅτι ἡ Καβάλλα ἦτο τὸ φυσικὸν ἐπίνειον τῶν διαμερισμάτων Στρουμίτζης, Μελενικίου, Τζουμαγιᾶς, Νευροκοπίου καὶ Ραζλόγκ.

«Πολλὰ τῶν οὕτω προσφερομένων διαμερισμάτων κατῳκοῦντο κυρίως ὑπὸ Τούρκων. Κατὰ Τουρκικὰς στατιστικὰς, ὁ κοζᾶς Καρα-Σιπάν δὲν περιλαμβάνει οὐδὲν χριστιανικὸν χωρίον· Ὁ πληθυσμός του αὐξάνεται σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ Τούρκων, ἀριθμούντων 15,000· ὁ Κοζᾶς Καβάλλας, μετὰ πληθυσμοῦ 40,000, εἶνε ὡσαύτως κατὰ μέγα μέρος Τουρκικός. Τὸ Ἑλλην. στοιχεῖον ὑπολογίζεται εἰς 4,000, ἐνῷ περὶ τοὺς 3,500 Πομάκοι ἢ Βούλγαροι μωαμεθανοὶ εἶνε διεσπαρμένοι εἰς διάφορα χωρία (σελ. 207). Κατ' αὐτὴν, ὁ πληθυσμὸς τῶν διαμερισμάτων Δράμας καὶ Σερρῶν εἶνε «ναταπληκτικῶς βουλγαρικός». Ἐκ τῶν 50,000 κατοίκων τοῦ Καζᾶ Δράμας, τὸ ἥμισυ ἦσαν Τοῦρκοι ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων μόλις ἀνέρχετο εἰς 4,000, ἐνῷ τὸ βουλγαρικὸν στοιχεῖον συνέκειτο ἐξ 20,000 κατοίκων διηρημένον κατ' ἴσας μοίρας εἰς Ἐξαχωρίους καὶ εἰς Πομάκους· εἰς τὸν Καζᾶν Σερρῶν οἱ Βούλγαροι ἀριθμοῦνται κατὰ προσέγγισιν εἰς 40,000, ἐνῷ ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς περιλαμβάνει 27,000. Ὁ Καζᾶς Δεμὶρ Ἰσσὰρ περιλαμβάνει 33,000 Βουλγάρους ἐπὶ πληθυσμοῦ 50,250. Οἱ Ἕλληνες ἀριθμοῦνται εἰς 250. Εἰς Κοκὲς δὲν ὑπάρχουσι διόλου Ἕλληνες. Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Καζᾶ τούτου σύγκειται κυρίως ἐξ 20,000 Τούρκων ἐπὶ ὁλικοῦ πληθυσμοῦ 23,000 κατοίκων. Ἐνθυμητέον ὅτι οἱ Τοῦρκοι μετηνάστευσαν ἐν σώματι ἀπὸ τοῦ διαμερισμάτος τούτου μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Βουκουρεστίου, καὶ ὅτι, παρὰ τὴν κατναγκαστικὴν ἔξωσιν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ πληθυσμὸς ὅλου τοῦ τμήματος τούτου τῆς νοτιανατολικῆς Μακεδονίας εἶνε τώρα καταπληκτικῶς Βουλγαρικός.» (σελ. 207—208).

Αἱ ἑπόμεναι περικοπαὶ εἶνε μᾶλλον σαφεῖς. «Ἡ κοιλὰς τοῦ Ἕβρου εἶνε κυρίως βουλγαρική». «Ἡ ἀκροτάτη νοτιανατολικὴ γωνία τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου, ἀνατολικῶς τοῦ ποταμοῦ Ἕβρου (Μαρίτσα) εἶνε παθανῶς ἡ μᾶλλοντα πολύγλωττος, χώρα ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ κοιλὰς τοῦ Ἕβρου εἶνε κυρίως βουλγαρική. Πολυάριθμοι ἀποικίαι ἑλληνικαὶ ἐγκαταστημένοι κατὰ μῆκος τῆς παραλίας μεταξὺ Λαρδαντελλίων καὶ τῆς εἰς τὸν Εὔξεινον εἰσόδου τοῦ Βοσπόρου μετέχουσι τὴν ἐμπορίαν αὐτῶν ὡς ἄλλοι ἢ κάτοικοι. Ἡ ἀκροπολὶς εἶνε σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς χεῖρας των. Οἱ βούλγαροι εἶναι κυρίως γεωργοί.

Αἱ ἰδιοκτησίαι των εἶναι διεσπαρμέναι πρὸς ἀνατολὰς μέχρις αὐτῶν τῶν τειχῶν τῆς μητροπόλεως τοῦ κόσμου ἥτις προεδίδει τὴν φήμην εἰς τὴν χώραν. Ἐν αὐτῇ τῇ Κωνσταντινουπόλει τοὺς κήπους κατέχουσι καὶ ἐκμεταλλεύονται αὐτοὺς οἱ Βούλγαροι». (σελ. 215—216.)

Ὁ λόγος δι' ὃν ἡ Θράκη πρέπει νὰ λάχῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν προβάλλεται οὕτως ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Δομνιάν: «Ἔχομεν ἐν τούτῳ παράγοντα ὅστις δύναται νὰ ἀσκήσῃ μεγαλείτερον βάρος ἢ ἡ γλῶσσα εἰς τὸν τελικὸν σχηματισμὸν ἀνεξαρτήτου πολιτικῆς μονάδος περιλαμβανούσης τὴν ἐπιμήκη ζώνην τῆς παραθαλασσίας χώρας συμπεριλαμβανούσης τὰ Δαρδανέλλια, τὴν Προποντίδα, καὶ τὸν Βόσπορον. Πρόσφορος μεθοριακὴ γραμμὴ διὰ τὴν χώραν ταύτην τῆς Βαλκανικῆς δύναται ν' ἄρχεται εἰς τὸν κόλπον Σάρον καὶ συμπίπτουσα ἐκεῖθεν μετὰ τῶν ὑψωμάτων τῶν κατοικούντων τὴν Ραιδεστόν, νὰ φθάνῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Τσορλοῦ (Τυρολόης). Ἐντεῦθεν εἰς τὸν Εὔξεινον ἡ διοικητικὴ μεθόριος τοῦ βιλαετίου Κωνσταντινουπόλεως δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς διεθνῆ μεθόριον. Ὁ καθορισμὸς οὗτος θὰ ἔφινε τὴν κοιλάδα τοῦ Ἕβρου εἰς Βουλγαρικὰς χεῖρας.» Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη εἶναι δεδικαιολογημένη οὐχὶ διότι τὸ κάλλος τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ διακηρύττεται ἐν τῷ ἐθνικῷ Βουλγαρικῷ ὕμνῳ, ἀλλὰ διὰ τὴν Βουλγαρικὴν γλωσσικὴν ἐπικράτησιν ἐν τῇ κοιλάδι ταύτῃ.

Οὐσιώδης σύμπτωσις Βουλγαρικῶν πολιτικῶν καὶ γλωσσικῶν ὁρίων νοτιανατολικῶς θὰ ἐπετυγχάνετο τότε». (σελ. 220).

Τὰ γεγονότα ταῦτα ἀποβαίνουσι μᾶλλον σημαντικὰ ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι ἐξεφράσθησαν μόλις ἐσχάτως τῷ 1917, ὅτε ἡ Βουλγαρία ἦτο πολεμία τῆς Ἀντάντ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΦ

Η ΚΥΠΡΟΣ

Ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν ἡ γνωστὴ λευαντινὴ ἐν Λονδίνῳ ἀγγλόφωνος Ἐφημερὶς «Ἔγγυς Ἀνατολή», (*Near East*) τῆς 8 Αὐγούστου (ν.ἡ.) δημοσιεύει τὸ ἑπόμενον ἄρθρον:

«Ποικιλία περιστάσεων συνεβάλετο ὅπως τηρηθῇ ἡ Κύπρος περίοπτος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ κοινοῦ ἀπὸ τῆς Ἀνακωχῆς. Καίτοι τὸ μέλλον αὐτῆς δὲν ἀπασχολεῖ τὴν Συνδιάσκεψιν, ἡ πιθανότης τῆς τύχης τῆς νήσου συνδεθεῖσα καθ' ἕνα ἢ ἄλλον τρόπον μετὰ διευθετήσεως τῆς Εἰρήνης ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ ἐκέρδησεν εὐρεῖαν ἀποδοχήν, μετὰ τοῦ ἀποτελέσματος ὅτι πολλαὶ ἐγένοντο ἀπόπειραι ἐπὶ τῆς προφόρου ἀποκαλύψεως τῶν προθέσεων τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν ταύτην κτῆσιν τοῦ Σιέμματος. Ἔχομεν ἤδη τὴν αὐθεντίαν τοῦ Βόναρ—Λὼ διὰ τὴν δήλωσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπεφάσισεν ἔτι περὶ τοῦ ἀντικειμένου, καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ μέλλον τῆς Κύπρου δὲν θὰ διευθετηθῇ ὁριστικῶς πρὶν ἢ προσαχθῇ εἰς τὴν Βουλήν.

Εἶναι μόνον ἐφικτὸν νὰ συμβιβάσωμεν τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην μετὰ τῶν ἐμπιστευτικῶν διαβεβαιώσεων, γενομένων πρότερον εἰς πολλοὺς κύκλους, ὑποθετόντες ὅτι ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, προελθούσῃ ἐκ τῶν παρατεταμένων διαπραγματεύσεων ἐν Παρισίοις, ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἢ σπουδαῖον μέλος αὐτῆς ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν ὅπως τροποποιήσωσι τὰς γνώμας αὐτῶν περὶ τῆς Κύπρου. Οὐδὲν θὰ ὑπῆρχε τὸ παράδοξον ἐν τούτῳ.

Οὐδὲν ἐπιχείρημα δύναται νὰ προσαχθῇ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς Κύπρου ὑπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας ἢ τῆς παραχωρήσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπερ δὲν θὰ ἐλογίζετο μᾶλλον ἢ ἧττον ἱκανοποιητικόν. Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἦτο ἁπλοῦν ζήτημα δικαιοσύνης, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ὑπεροχῆς τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ νήσῳ, κατεπίπτει μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν κατοχὴν τῆς Σμύρνης καὶ τὰ παραμαστοῦντα συμβεβηκότα εἰς τὴν προέλασιν τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Δὲν δύναντο διαβεβαιώσεις παρὰ τῶν Ἑλλήνων νησιωτῶν νὰ πείσωσιν τὰς βρεττανικὰς ἀρχὰς ὅτι ἐὰν θὰ ὑπάρχῃ κίνδυνος αἱματοχυσίας, ἐὰν ἡ Κύπρος παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὀλίγοι θερμοκέφαλοι Τοῦρκοι ἐν Σμύρνῃ προσκάλεσαν ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἥλιβερῶν συμβεβηκότων, ἅτινα ἐπηκολούθησαν εἰς τὴν κατοχήν. (Ράβδος ἐν γωνίᾳ, ἄρα, βρέχει).

Τὸ μέλλον τῆς Κύπρου, δυνάμεθα νὰ λάβωμεν τοῦτο ὡς δεδομένον, ἐξήρτηται τώρα ἐξ ἀριθμοῦ τινος παραγόντων, οἵτινες δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γνωσθῶσιν ἐν τῇ ὀλότητι αὐτῶν εἰς τὸν διατελοῦντα ἐκτὸς τοῦ Ἐσωτέρου Ὑπουργείου. Εἰς τούτων δύναται νὰ εἶνε ἡ ἐπιθυμία ὅπως μὴ προσθέσωσιν εἰς τὰς δυσχερείας τῆς Ἑλλάδος, παρέχοντες εἰς αὐτὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ πλείονος χώρας ἢ ὅσην δύνανται τώρα νὰ κυβερνήσῃ. Δύναται νὰ γένηται δεκτὸν ὅτι ἀφῃρημένως ἡ ἕνωσις τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμεῖται ὑπό τε τῶν Ἑλλήνων τῆς νήσου καὶ ὑπὸ τῶν τῆς Ἑλλάδος αὐτῆς· δὲν ἕπεται ὅμως ἐκ τούτου ἀναγκαίως ὅτι λεπτομέρειαι μιᾶς διακυβερνήσεως θὰ ἠδύναντο νὰ ἐκπονηθῶσι ὥστε νὰ ἱκανοποιῶσιν ἀμφότερα τὰ μέρη.

Ἀφοῦ ἡ Ἑλλὰς ἐκτήσατο πλείονα ἐμπειρίαν ὡς πρὸς τὴν Σμύρνην, θὰ εἶνε εἰς καλλιτέραν θέσιν ὅπως συνδάσῃ τὴν ἕνωσιν μετὰ αὐτονομίας ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἄλλων χωρῶν ὡς καὶ ἐν Κύπρῳ. Εἶνε βέβαιον ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι, οἵτινες πολλοὺς ἤδη μῆνας διαμένουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔκαμον πολλοὺς φίλους ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ ἐδημιούργησαν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν διὰ τοῦ εὐστόχου καὶ ἐνεργητικοῦ τρόπου καθ' ὃν συνηγόρησαν ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν. Ἐὰν πρόκειται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς Κύπρον μετὰ τοῦ ζητήματος μὴ διηυθετημένου, ἢ διηυθετημένου ἐναντίον αὐτῶν, οὐδεὶς φόβος εἰς αὐτούς.

Ἐκεῖνοι οὓς ἀντιπροσωπεύουσιν οὗτοι, ἔχουσι πάντα λόγον νὰ εἶνε εὐχαριστημένοι καὶ ὑπερήφανοι δι' ὃν τρόπον ἐξεπλήρωσαν τὴν ἀποστολήν των, καὶ δύνανται νὰ εἶνε βέβαιοι ὅτι, ἐὰν τὸ ζήτημά των ἦτο πράγματι διαπραγματεύσιμον, ἡ παρουσίασις τῆς ὑποθέσεώς των ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων θὰ εἶχε κερδηθῇ. Ὅταν ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν νῆσον καὶ ὑποβάλωσι τὴν ἔκθεσίν των, ὁ λαὸς τῆς χώρας ταύτης θὰ ἐλπίζῃ νὰ λάβῃ παρὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου τοιοῦτό τι τηλεγράφημα:

«Παρέσχετε εἰς ἡμᾶς πλήρη ἀκρόασιν, καὶ ἐν τούτῳ «ἐνεργήσατε τιμίως». Ἡμεῖς φυσικῶς ἀπεγοητεύθημεν, θέλομεν ὅμως νὰ δείξωμεν ὅμως ὅτι καὶ ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν ἐντίμως». Μεθ' ὅλα ταῦτα δύνανται νὰ ὑπομιμνήσκωσιν ἀλλήλους ὅτι μία δεκαετία εἶναι βραχὺ διάστημα ἐν τῇ ζωῇ τῆς νήσου, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μ. Βρεττανίας.

ΟΙ "ΤΑΪΜΣ"

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡ. ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Τὸ κύριον ἄρθρον τῶν «Τάϊμς» τὸ σχετικὸν μὲ τὴν Συνθήκην μετὰ τῆς Βουλγαρίας, τοῦ ὁποίου περίληψιν μετεβίβασε πρὸ ἡμερῶν ὁ τηλέγραφος, ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

«Οὐδὲν εἰσέτι ἐλέχθη ὡς πρὸς τὰς ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι διέπουν τὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας, συνθήκην, ἀλλά, καίτοι αἱ λεπτομέρειαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συζητηθῶσιν ἐξ ὧν τῶν κύκλων τῆς Συνδιασκέψεως, ὑπάρχουν ἀρχαί τινες διευθετήσεως ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀφείλομεν νὰ συμφωνήσωμεν καθ' ὅλην τὴν γραμμήν των. Δὲν ὑπάρχει μέρος τοῦ κόσμου εἰς τὸ ὁποῖον τὰ πάθη ἔφθασαν εἰς τόσον ὀξὺ σημεῖον ὅσον εἰς τὰ Βαλκάνια.

Καὶ οὐδὲν ζήτημα διεθνοῦς πολιτικῆς ἐστρεβλώθη τόσον διὰ τῆς προπαγάνδας. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τῶν Συμμάχων διαφανία καθ' ἣν στιγμὴν ἔχομεν τὰ ἀποκείμενα δικαιοσύνην μετὰ γενναιοφροσύνης εἰς Συμμάχους, οἱ ὁποῖοι ὑπέφεραν ἐν τῷ κοινῷ ἀγῶνι. Οὐδενὸς ἔθνους τὰ δεινοπαθήματα κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς

ΤΟ ΘΡΑΚΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ
ΕΝ ΤΩ ΑΝΩΤΑΤΩ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩ

Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ τύπου μεταφέρομεν τὰς ἡμέραν παρ' ἡμέραν εἰδήσεις ἢ ὑποθέσεις καὶ εἰκασίας περὶ τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου.

Ἑλληνοϊταλικὴ συμφωνία.

Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὸ κείμενον τηλεγραφήματος σταλέντος ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, εὑρισκομένου ἐν Παρισίοις, πρὸς τὸν Ἕλληνα πρεσβευτὴν ἐν Ρώμῃ, ὅπερ λέγει:

«Εἶμαι εὐτυχὴς γνωρίζων ὑμῖν ὅτι αἱ πρό τινων ἡμερῶν ἀρξάμεναι συνδιαλέξεις μεταξὺ τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Τιττόνη κατέληξαν εἰς συμφωνίαν καθ' ἣν πάντα τὰ Ἑλληνοϊταλικὰ ζητήματα ἐξητάσθησαν καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως πραγματευθῶσιν αὐτὰ ἑνώπιον τῆς Συνδιασκέψεως ἐν πνεύματι ἀμοιβαίας συνδιαλεκτικῆς.

«Χάρις εἰς τὴν συμφωνίαν ταύτην, αἱ δύο κυβερνήσεις θὰ χωρήσωσιν ἐφεξῆς ἐν τελείᾳ ἁρμονίᾳ δι' ἅπαντα τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτὰς ζητήματα.

31)13.—Τὸ ἀνώτατον συμβούλιον ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ ἀσχοληθῇ χθὲς εἰς τὸ Θρακικὸν ζήτημα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιληφθῇ τούτου ἕνεκεν ἀδιαθεσίας τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Ταρτιέ.

1)14.—Τὸ ἀνώτατον συμβούλιον συνῆλθε χθὲς μετὰ μεσημβρίαν καὶ συνδιεσκέφθη ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων.

Ἐξήτασεν εὐθύς, ἐν ἀρχῇ τὸ πρόβλημα τῆς Θράκης. Ὁ κ. Βενιζέλος διεκδικεῖ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην μετὰ τῆς παραλίας της ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Βουλγαρία ἀξιοῖ τὴν τήρησιν τοῦ καθεστῶτος.

Ἡ λύσις εἰς ἣν πιθανῶς θὰ καταληξῇ εἶναι ὅτι εἰς λιμὴν θὰ διεθνοποιηθῇ, ὁ τοῦ Δεδεαγὰτς ἰδίᾳ. Οἱ Βούλγαροι θὰ ἔχωσιν οὕτω διέξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον.

2)15. Τὴν Τρίτην ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Εἰρήνης ἠσχολήθη μὲ τὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα, χωρὶς νὰ ἐτέλεσθη συμφωνία.

Ἡ πλειονότης τῆς ἐδαφικῆς ἐπιτροπείας εἶναι εὔνους πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀξίωσιν περὶ ἑνώσεως τῆς Θράκης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐνῷ ἡ ἀμερικανικὴ ἀντιπροσωπεία συμμερίζεται σχέδιον, ὅπερ θὰ ἐξησφάλιζεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν διέξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο, ἡ Θράκη διαιρεῖται εἰς πέντε μέρη, ὧν τὰ δύο παραχωροῦνται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἓν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἓν εἰς τὴν Τουρκίαν, ἡ τελευταία δὲ αὕτη θὰ γένηται ἀνεξάρτητον **Κράτος τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν.** Ὁ διαμερισμὸς ὅμως οὗτος ἐγείρει ζωηρὰς ἐπικρίσεις παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ ἀντιπροσωπείᾳ, ἥτις μέμφεται τοῦτον ὅτι δὲν στηρίζεται ἐπὶ οὐδεμιᾶς πραγματικότητος ἐθνικῆς, οἰκονομικῆς, γεωγραφικῆς ἢ ἱστορικῆς· οὕτω τὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκχωρούμενον μέρος, ἐκτεινόμενον μέχρι τοῦ Εὐξείνου, θὰ ἦτο τοῦτο παντελῶς ἀπομεμονωμένον τοῦ ἰδίου κοῦ δὲν θὰ εἶχεν, εἰς τὸ Αἰγαῖον τὴν διέξοδον ἣν διακηρύττουσι, τοὐναντίον, ἀπαραίτητον διὰ τὴν Βουλγαρίαν.

Ὁ κ. Βενιζέλος προέτεινεν ἀντιπροτάσεις πρακτικωτέρας, αἵτινες δίδουσι σύναμα εἰς τὴν Βουλγαρίαν οἰκονομικὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰς ἐγγυήσεις ἃς δύναται αὕτη νὰ ἐπιθυμῇ. Εἶναι δὲ αἱ ἀντιπροτάσεις αὗται ὅτι παραχωρεῖται μὲν ἡ Θράκη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ δὲ λιμὴν τοῦ Δεδεαγὰτς γίνεται ἐλεύθερος λιμὴν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ συνδέεται οὗτος μετὰ τῆς Βουλγαρίας διὰ σιδηροδρόμου διεθνοποιημένου.

3)16.—Τὸ ἀνώτατον Συμβούλιον ἐπεδοκίμασε τὰς συστάσεις τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπείας ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικὰ ἄρθρα ἅτινα θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν παρουσιασθησομένην συνθήκην πρὸς τὴν Βουλγαρίαν.

5)18.—Ἡ βουλγαρικὴ ἀντιπροσωπεία διεβίβασε χθὲς πρὸς τὸν γραμματέα τῆς Συνδιασκέψεως σειρὰν ὅλην διακοινώσεων. Ἡ σημαντικωτέρα τοιούτων ἀσχολεῖται μετὰ τοῦ ζητήματος τῆς Θράκης.

Ἀντιτίθεται κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀξιώσεως, ἀπορρίπτει τὴν ἰδέαν τῆς διεθνοποιήσεως τοῦ λιμένος τοῦ Δεδεαγὰτς καὶ ἀξιοῖ τὸ πρώην καθεστώς.

8)21.—Ἐλήφθη μία διακοίνωσις παρὰ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως. Εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην ἡ Βουλγαρία ἐπιδεικνύει τὴν φιλίαν της καὶ τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματά της πρὸς τὰς ἑσπερίους δυνάμεις ὡς καὶ τὸ ἐπικρατοῦν πρόσωπον ὅπερ διαδραματίζει αὕτη ἀντὶ τὰ Βαλκάνια.

10)23.—Ἡ Βουλγαρία διεβίβασε δύο διακοινώσεις πρὸς τὴν συνδιάσκεψιν· ἡ μία διαμαρτύρεται κατὰ τῶν ἐθνικῶν ὅρων, ἥτινα ἀπαιτοῦσι τὰς ἐθνικὰς παρ' αὐτῇ μειονότητας, ὡς τὸς παρὰ ταῖς ὀλίγαις μιναρεῖς χώρας τῆς Ἀνατολ. Εὐρώπης, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων. Ἡ βουλγαρικὴ διοίκησις εἶναι ἀδιαλλάκτως μεριοπαθὴς πρὸς τοὺς ἀλλοθρήσκους. (Τί λόγος;)

Ἐν τῇ δευτέρᾳ διακοινώσει ἡ κυβέρνησις τῆς Σόφιας ἐξεγείρεται κατὰ τῶν πληροφοριῶν, αἵτινες παριστάνουσι τὴν χώραν ὡς διατελοῦσαν ἐν ταραχῇ καὶ ἀταξίᾳ.

ΤΟ ΘΡΑΚΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ
ΕΙΣ ΚΥΚΕΩΝΑ

Καταχωρίζομεν παντοίας εἰδήσεις δημοσιευομένας εἰς τὸν διεθνῆ τύπον ἵνα δείξωμεν εἰς ποῖον κυκεῶνα κατήντησε τὸ Θρακικὸν ζήτημα:

Παρίσιοι, 5)18 Αὐγούστου.—Τὸ «Βῆμα τοῦ Σικάγου» εἰς τὴν ἐνταῦθα ἔκδοσίν του ἀγγέλλει ὅτι τὸ Ἀνώτατον Συμμαχικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε ν' ἀναβάλῃ τὴν σύναψιν τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας συνθήκης μέχρις ὅτου τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσον ἔκφρασθῇ ἐπὶ τῆς ὑποχρεώσης μετὰ τῆς Γερμανίας συνθήκης καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, λεχθῇ δὲ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διανομῆς τῶν ἐντολῶν διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Τουρκίας.

Ρώμη, 5)18 Αὐγ.—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Παρισίων πρὸς τὰς ἐνταῦθα ἐφημερίδας, τὸ Ἀνώτατον Συμμαχικὸν Συμβούλιον θὰ διακόψῃ ὁριστικῶς τὰς ἐργασίας τὴν 12 Αὐγούστου διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ ταύτας τὴν 2 Σεπτεμβρίου.

Ρώμη, 5)18 Αὐγ.—Ἐπίσημοι πληροφορίαι ἐκ Παρισίων ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἐξέλιξις τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος ἐφθασεν ἤδη εἰς τὸ τέρμα τῆς. Ἡ ὑπόθεσις διατρέξασα ὅλα τὰ στάδια τῆς διαδικασίας εὑρίσκεται ἤδη πρὸ τῆς κρίσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστοῦ, ἡ γνωμοδότησις τοῦ ὁποίου θὰ ἀποτελέσῃ οὐσιαστικῶς καὶ τὴν ἀπόφασιν. Ἡ διάσκεψις διὰ τοῦ κ. Πόλκ διεβίβασε τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν πρόεδρον Οὐίλσων ὅλα τὰ ὑποβληθέντα σχέδια καὶ προτάσεις μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν λόγων καὶ τῶν ἐπὶ τούτων ἐκφρασθεισῶν γνωμῶν τῆς Διασκέψεως. Ἤδη τὸ Συμβούλιον ἀναμένει ἐντὸς τῆς ἡμέρας τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θὰ ἐκδοθῇ ἡ ὁριστικὴ ἀφόρισις.

Ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ κ. Πόλκ ἀπέστειλε χθὲς καὶ ἕτερον τηλεγράφημα πρὸς τὸν Πρόεδρον Οὐίλσων. Παρὰ τοῖς Ἑλληνικοῖς κύκλοις ἐπικρατεῖ ἄκρα αἰσιοδοξία περὶ τῆς ἀναμενομένης ἀπαντήσεως.

Παρίσιοι 7)20 Αὐγ.—Ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» γράφει ὅτι οὐδεμία μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς Θράκης, καὶ προσθέτει ὅτι ἰδέα διεκινήθη ὅπως τὸ ζήτημα τοῦτο ἀφεθῇ ἄλυτον ἐν τῇ συνθήκῃ μετὰ τῆς Βουλγαρίας, συμπεριληφθῇ δὲ ἡ Θράκη εἰς τὸ κράτος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ Σύμμαχοι ἐλπίζουν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ θὰ δεχθῇ τὴν ἐντολήν.

Παρίσιοι, 7 20 Αὐγ. Καίτοι ἐπισήμως δὲν ἀνεκοινώθη ὅτι τὸ Ἀνώτατον Συμμαχικὸν Συμβούλιον ἠσχολήθη κατὰ τὴν χθεσινὴν του συνεδρίασιν μὲ τὸ Θρακικὸν ζήτημα—τὸ ὁποῖον καὶ δὲν ἦτο ἐγγεγραμμένον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν—ἐν τούτοις πολλαὶ ἐφημερίδες βεβαιοῦν ὅτι ὑπὸ τύπον ἰδιωτικῶν συνομιλιῶν ἐρρίφθησαν νέαι ἰδέαι ἐν τῷ Συμβουλίῳ διὰ τὴν λύσιν τοῦ Θρακικοῦ. Σχετικῶς οἱ «Τάιμς τῆς Ν. Ὑόρκης» βεβαιοῦν ὅτι παρὰ τὴν Ἀμερικανικὴν ἀντίδρασιν, ἡ θέσις τοῦ Θρακικοῦ δὲν εἶνε διωάρεστος διὰ τὴν Ἑλλάδα, χάρις καὶ εἰς τὴν Ἑλληνοϊταλικὴν συμφωνίαν.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδον δὲ τοῦ κ. Κλεμανσὸ ἐκ Βανδέας, ἀναμενομένου χθὲς ἑσπέρας, τὸ Θρακικὸν θ' ἀρχίσῃ πάλιν συζητούμενον.

Αἱ ἀλλότριαι πρὸς τὸν ἀμερικανικὸν τύπον.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ τῶν ἀλυτρώτων ἀπέστειλε πρὸς τὰς Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας «Βῆμα τοῦ Σικάγου» «Κῆρυκα» «Ἥλιον» καὶ «Χρόνον» τῆς Ν. Ὑόρκης τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκθέτουν τοὺς ἐν Θρᾴκῃ Ἕλληνας τῶν ὁμογενῶν, ζητεῖ τὴν τε ἕνωσιν ἀποκαταστάσιν αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον.

Μία δήλωσις τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Παρίσιοι 25)7 Αὐγ. Αἱ πληροφορίαι σχετικῶς μὲ τὴν ἀναμενομένην ἀπάντησιν τοῦ Προέδρου Οὐίλσωνος εἶνε συγκεχυμέναι καὶ ἀσαφεῖς. Ἐφημερίδες τινὲς ἀναγράφουν τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ κ. Πόλκ ἔλαβε χθὲς ὁδηγίας ἐκ Βασιγκτῶνος τὰς ὁποίας ἐπρόκειτο νὰ ἀνακοινώσῃ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Διασκέψεως.

Παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις ὅμως ταύτας, ἡ χθεσινὴ συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου τῶν Πέντε οὐδόλως ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα τῆς Θράκης ἀσχοληθεῖσα ἐξ ὁλοκλήρου μὲ τὸ ζήτημα τοῦ Λεκανοπεδίου τοῦ Τεσσὲν τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν διεκδικεῖται ὑπὸ τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Ἄλλαι ἐξ ἄλλου πληροφορίαι βεβαιοῦν ὅτι ὁ κ. Πόλκ, στερεῖται ἐξ ὁλοκλήρου ὁδηγιῶν, τὴν ἐλλειψιν δὲ ταύτην ἐγνωστοποίησε καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῶν Πέντε. Τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας ἀναγράφουν καὶ οἱ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου οἱ ὁποῖοι προσθέτουν ὅτι ἡ θέσις τοῦ Θρακικοῦ οὐδόλως μετεβλήθη καὶ ὅτι ἡ αἰσιοδοξία ὑπὲρ τῆς αἰσίας διὰ τὴν Ἑλλάδα λύσεως οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυσε ὑπάρχουσα παρὰ τὴν Ἀμερικανικὴν ἀντίδρασιν. Προσθέτουν δὲ ὅτι ἡ θέσις αὕτη δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι κατέστη ἤδη καλλιτέρα μετὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν Ἑλληνοϊταλικὴν συνεννόησιν ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει μίαν ἀκόμη θερμὴν ὑποστήριξιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

—Τὸ «Βῆμα» τοῦ Σικάγου δημοσιεύει δήλωσιν τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας διὰ τῆς ὁποίας τονίζεται ὅτι καίτοι ἡ Ἀμερικανικὴ ἀντίδρασις εἶνε τὸ μόνον ἐμπόδιον εἰς τὴν αἰσίαν λύσιν τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος, ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία οὐδόλως παρεξηγεῖ τὴν Ἀμερικανικὴν στάσιν ἀλλὰ λυπεῖται μόνον διότι δὲν δύναται ἀμέσως νὰ πείσῃ τὴν Ἀμερικανικὴν ἀντιπροσωπείαν περὶ τοῦ ἀπολύτου τῶν Ἑλληνικῶν διεκδικήσεων. Ἡ δήλωσις περαιτέρω τονίζει ὅτι ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐν Θρᾴκῃ εἶνε ἀναμφισβήτητος καὶ ὅτι αἱ Ἀμερικανικαὶ ἀπόψεις περὶ διεξόδου τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον εἶνε ἀστήρικτοι.

—Ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἐωθινοῦ Ταχυδρόμου» τοῦ Λονδίνου τηλεγραφεῖ εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὅτι οὔτε εἰς τὴν προχθεσινὴν οὔτε εἰς τὴν χθεσινὴν ἡμερ. διάταξιν ἀνεγράφετο τὸ ζήτημα τῆς Θράκης.

«Ἐντούτοις, λέγει, ὁ ἀνταποκριτής, εἶνε ἐντελῶς ἀπίθανον ὅτι ζητήματα τόσον προφανοῦς σημασίας καὶ σοβαρότητος ὡς τὸ Θρακικὸν καὶ τὸ Συριακόν, δὲν συζητοῦνται τὴν στιγμὴν ταύτην ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Τοὐναντίον ὑπάρχουν ἀσφαλεῖς πληροφορίαι ὅτι καὶ τὰ δύο ζητήματα ἀπασχολοῦν σοβαρώτατα καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς κατ' αὐτὰς συνεδριάσεις του τὸ Συμβούλιον τῶν Πέντε.

«Εἰδικῶς δὲ διὰ τὸ ζήτημα τῆς Συρίας τηλεγραφήματα τῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων ἀναφέρουν σήμερον ὅτι ὁ Ἐμίρης Φεϊσοὺλ ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς ἐκ Βηρυτοῦ διὰ Παρισίους».

—Ὁ «Κῆρυξ» τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τὴν ἐνταῦθα ἔκδοσίν του γράφει ὅτι οὐδεμία μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς Θράκης καὶ προσθέτει ὅτι ἐρρίφθη ἡ ἰδέα ν' ἀφεθῇ ἄλυτον τὸ συνοριακὸν ζήτημα τῆς Θράκης εἰς τὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας συνθήκην καὶ λυθῇ τοῦτο ὁμοῦ μετὰ τοῦ ζητήματος τοῦ κράτους τῆς Κ)πόλεως διὰ τὸ ὁποῖον οἱ Σύμμαχοι ἐλπίζουν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ θ' ἀναλάβῃ τὴν ἐν τολμῇ τῆς διοικήσεως.

—Ἐρωτήσεις τοῦ Ἀμερικ. φιλοβουλγαρισμοῦ.

—Ὁ ἀφοπλισμὸς τῆς Βουλγαρίας καὶ ἡ ἐκκένωσις τῆς Θράκης.

Ρώμη, 7 Αὐγ.—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ τρίτος ἀμερικανὸς ἀντιπρόσωπος ἐζήτησε πληροφορίας παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Συμμαχικοῦ Συμβουλίου ἂν ὁ ἀφοπλισμὸς τῆς Βουλγαρίας ἐπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου Φρανσὲ ντ' Ἐσπεραὶ αὐτοβούλως ἢ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διασκέψεως, καὶ ἂν ἡ ἐκκένωσις τῆς Θράκης ὑπὸ τῶν Βουλγάρων διετάχθη κατόπιν ἀποφάσεως ὅπως ἡ Θράκη παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ Ἀνώτατον Συμμαχικὸν Συμβούλιον ἀπήντησεν ὅτι ὁ ἀφοπλισμὸς τῆς Βουλγαρίας ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Διασκέψεως, ἀλλ' ὅτι ἡ πρόσκλησις τῆς Βουλγαρίας ὅπως ἐκκενώσῃ τὴν Θράκην δὲν προτάθη ὡς ἀναγκαίαν ἀπόφασιν.

—Ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς Βουλγαρίας ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου.

Αἱ στάσεις τοῦ κ. Τιττόνι.

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι εἰς τινας κύκλους τῆς Διασκέψεως ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς Βουλγαρίας ἐντελῶς ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τοῦ Αἰγαίου θεωρεῖται λύσις ἱκανοποιητικὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ ἴδιοι κύκλοι φρονοῦν ὅτι ἡ ἐμπορικὴ διέξοδος τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον, οὐχὶ δὲ ἴδιον παραθύρου ἀλλὰ διὰ θυρίδος μὴ ἀνηκούσης κἂν εἰς αὐτὴν ἀλλ' εἰς ἐλεύθερον τυχὸν λιμένα ὅπως τὸ Δεδεαγάτς, θὰ ἐπλήρου τὰς ἐμπορικὰς βουλγαρ. ἀνάγκας.

Ὁ ἐλεύθερος δὲ οὗτος λιμὴν θὰ ἔδει οὕτω νὰ τελῇ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Τέλος οἱ κύκλοι οὗτοι προσθέτουσιν ὅτι εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην, πρὸς τὴν Κων) πολιν, ἡ Ἑλλὰς δέον νὰ ἱκανοποιηθῇ ἐπίσης, μολονότι ἡ τοιαύτη λύσις θὰ παρουσίαζεν ἐν ἀνεπαίσθητον μειονέκτημα, νὰ μεσολαβῇ δηλονότι μεταξὺ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ τῆς προσαρτωμένης εἰς αὐτὸ Ἀνατολικῆς Θράκης μία λωρὶς ἀνήκουσα εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Αἱ ὁριστικαὶ γραμμαὶ τῶν συνόρων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας ἐν Θράκῃ, ἂν ἐγίνετο δεκτὴ τοιαύτη λύσις, θὰ καθορίζοντο ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω δεδομένων εἰδικῶν ὑποεπιτροπῶν.

Φαίνεται ὅτι ὁ πρῶτος Ἀμερικανὸς πληρεξούσιος κ. Πόλκ ἐδίστασεν ὀλίγον ὡς πρὸς τὴν λύσιν ταύτην διὰ τὸ Θρακικὸν καὶ περισσότερον ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν τῆς ἀποικίας τοῦ Βανταουρουντὶ εἰς τὸ Βελγικὸν Κογκό, ἀλλ' ὁ κ. Τιττόνι ἔπεισεν αὐτὸν ν' ἀποδεχθῇ ἀμφοτέρας τὰς λύσεις, τόσον ὡς πρὸς τὴν Θράκην ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸ Κογκό.

Παρίσιοι.—Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἐωθινοῦ Ταχυδρόμου» τοῦ Λονδίνου τηλεγραφεῖ σχετικῶς μὲ τὴν λύσιν τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὅτι ὑπάρχει καὶ ἓν σχέδιον κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ γραμμὴ τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων θὰ ἐπεκταθῇ ὀλίγα χιλιόμετρα ἀνατολικῶς τῆς Χαλκιδικῆς Χερσονήσου εἰς τὸ γεωγραφικὸν περίπου μῆκος τῆς νήσου Θάσου.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ Βουλγαρία θὰ λάβῃ μικρὰν ἐδαφικὴν ἐπέκτασιν πρὸς τὰ βορειανατολικά της σύνορα θὰ ἱδρυθῇ δὲ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἀνεξάρτητον Κράτος, τὸ ὁποῖον φθάνον μέχρι τῆς ἀκτῆς, θὰ περιλαμβάνῃ τὸν λιμένα τοῦ Δεδεαγατς καὶ τμῆμα χίντερλανδ πρὸς τ' ἀνατολικά. Τὸ χίντερλανδ τοῦτο θὰ περιλαμβάνῃ πιθανώτατα τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ ἐδαφικήν τινα ἔκτασιν τῆς πρὸς βορρᾶν τῆς πόλεως ταύτης περιοχῆς.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἀνατολικώτερον τμῆμα τῆς Θράκης, ὑπάρχουν λόγοι νὰ πιστεύεται ὅτι τὸ Συμβούλιον τῶν Πέντε συζητεῖ μετὰ σοβαρότητος τὴν σκέψιν τοῦ ν' ἀνατεθῇ τὸ τμῆμα τοῦτο εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐπίμαχον πρόβλημα ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρέουτερ πληροφορεῖται ὅτι ἡ ἀντιπρότασις τοῦ κ. Βενιζέλου συνοψίζεται κατὰ τὰ κυριώτερα αὐτῆς σημεῖα εἰς τὰ ἑξῆς.

Διεθνοποίησις τοῦ Δεδεαγὰτς ὑπὸ τὸν ἔλεγχον Ἐπιτροπῆς ἀντιπροσωπευούσης τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ τελῇ καὶ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἡ μέλλουσα νὰ ἑνώσῃ τὸ Δεδεαγὰτς μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὁποία οὕτω θὰ ἔχῃ πλήρως ἐξησφαλισμένην τὴν διέξοδόν της πρὸς τὸ Αἰγαῖον.

Ὁ Ἕλλην ὅμως Πρωθυπουργὸς προσθέτει, ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρέουτερ ἀξιοῖ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα προσάρτησιν ὁλοκλήρου τῆς Θράκης ἀπὸ τῶν σημερινῶν Ἑλληνικῶν μεθορίων μέχρι τῆς γραμμῆς ἡ ὁποία, ἀναχωροῦσα ἐκ τοῦ μυχοῦ τοῦ κόλπου τοῦ Σάρου, ἄγει εἰς τὴν Μήδειαν.

Σημειωτέον, προσθέτει ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτής, ὅτι ἡ λύσις αὕτη, ἡ προτεινομένη ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ, τυγχάνει τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς Ἀγγλίας τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τὴν αἴρεσιν ὅμως ὅτι καὶ ἡ Ἀμερικὴ θὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν της.

Παρίσιοι 14)27.—Σχετικῶς πρὸς τὴν βουλγαρικὴν συνθήκην «ὁ Χρόνος» γράφει ὅτι πιθανῶς τὰ βουλγαρικὰ ἐδάφη τὰ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ Αἰγαίου, θὰποτελέσουν ἀνεξάρτητον κράτος.

Ἡ βουλγαρικὴ ἀντιπροσωπεία διεμαρτυρήθη πρὸς τὴν Διάσκεψιν κατὰ τῶν ἐδαφικῶν ἀξιώσεων τῶν Σέρβων καὶ ζητεῖ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν βουλγάρων αἰχμαλώτων.

Παρίσιοι 14)27. (Ρέουτερ.)—Ἐν τῷ Ἀνωτάτῳ Συμβουλίῳ ἡ ἐπὶ τῶν ἐδαφικῶν διευθετήσεων ἐπιτροπεία συνέστησεν ὅπως τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα καταλάβωσι τὴν Δυτικὴν Θράκην καὶ Βρετανικαί, Γαλλικαὶ καὶ Ἰταλικαὶ δυνάμεις καταλάβωσι τὴν κεντρικὴν καὶ ἀνατολικὴν Θράκην ὡς ἐπὶ τούτου συνεφώνησαν καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι μέτρα ἀναμφιβόλως θὰ ληφθῶσιν ἐπὶ τούτου τὸ ζήτημα τοῦ διαμερισμοῦ τῆς Θράκης εὑρίσκεται εἰσέτι ὑπὸ μελέτην θεωρεῖται ὅτι θὰ ἐπέλθῃ διευθέτησις διὰ τῆς ὁποίας θὰ δοθῶσιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐγγυήσεις δι' ἔξοδον πρὸς τὸ Αἰγαῖον καὶ Δεδεαγάτς.

ΑΝΙΑΡΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μετ' ἀνίας καὶ ἀηδίας ἀπαντῶμεν εἰς ἀνοήτους ἢ μοχθηράς, ἀστηρίκτους δὲ ἐπικρίσεις, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἐκείνων οἵτινες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπικριτῶν εὑρισκόμενοι ἐπιπέδου δύνανται νὰ παραπλανηθῶσι, καὶ δὲν πρέπει νὰ διατελῶσιν ἐν πλάνῃ οἱοιδήποτε πολῖται περὶ τῶν κοινῶν.

Ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «**Πολῖται Λευκωσίας**» κατέληξεν εἰς τὴν ἀπορίαν διατί νὰ μὴ συνιστᾶται οἰκοτροφεῖον ἀρρένων καὶ προτιμᾶται τὸ τῶν θηλέων. Διότι διὰ τοὺς ἄρρενας, ἀνερχομένους εἰς 250 περίπου ἐκ τῶν χωρίων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Νήσου ἀπαιτεῖται εἰδικὸν κατάστημα καὶ ὀργάνωσις δαπανηροτάτη, ἐνῷ διὰ 15—20 μαθητρίας τὸ πρᾶγμα εἶναι εὐχερέστατον.

—Ἔπερα ἀγανακτήσεις.

Ἕτερος προέβαλεν ἐπικρίτης ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ φύλλου, ἐκ Λεμεσοῦ δηθεν, πράγματι δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ κύκλου τῶν ζεϊμπεκιδῶν τῆς «Ἑρμαφροδίτου»—ἐμπνευσμένος χαρακτηρισμὸς ὑπὸ τοῦ κλεινοῦ Ἀγχιάλου—μετὰ ἱερᾶς ἀγανακτήσεως, κατακρίνων ὅτι ὠνομάσαμεν ἀξιοθρήνητον τὴν πρὸ εἰκοσαετίας κατάστασιν ἐν Κύπρῳ ὑπὸ ἔποψιν κινήσεως ἐθνικῆς καὶ πατριωτικῆς.

Πῶς ἄλλως δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ κατάστασις, καθ' ἣν ἄγγλος διοικητὴς ἐκτίθεται ὑποψήφιος βουλευτὴς καὶ τυγχάνει τῆς ὑποστηρίξεως σημαντικῶν παραγόντων τῆς ἐπαρχίας καὶ λαμβάνει 500 ψήφους ἐπὶ 1200 καὶ τοῦτο ἐναντίον τοῦ συναισθισμοῦ ὅλων τῶν ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοσμικῶν παραγόντων;

Πῶς λέγεται ἡ κατάστασις καθ' ἣν ἐν τῷ συλλαλητηρίῳ τοῦ 1895 μουχτάρης τις ἠγείρετο τῶν συγχωριτῶν του φέρων ἐπὶ καλάμου σημαίαν ἐθνικήν, καὶ οἱ ἐν Λευκωσίᾳ πολῖται παράγοντες τὸν ὑπεχρέωσαν νὰ κρύψῃ αὐτὴν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ ἵνα μὴ δυσαρεστηθῇ βλέπων αὐτὴν ὁ Ἀρμοστής!

Πῶς καλεῖται κατάστασις καθ' ἣν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΤΟ ΚΥΠΡ. ΖΗΤΗΜΑ

Αἱ παρὰ τῆς πρεσβείας τελευταῖαι ταχυδρ. εἰδήσεις παριστάνουσι τὸ Κυπριακὸν στάσιμον, αἱ δὲ ἐκ Παρισίων πληροφορίαι ἐκ πηγῶν αὐθεντικῶν εἶναι πάντοτε αἴσιαι οὐ μόνον διὰ τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν ἀλλὰ καὶ διὰ πάσας τὰς ἐνώπιον τῆς Συνδιασκέψεως Ἑλληνικὰς ὑποθέσεις.

Εὐχόμεθα ἡ αἰσιοδοξία αὕτη νὰ ἐπαληθευθῇ ὁλοσχερῶς.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐν τῷ Ἐμπορικῷ παραρτήματι τῶν «Τάϊμς» τῆς 10)23 λήγοντος ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν καὶ ἐν ταῖς Σημειώσεσι καὶ τοῖς Σχολίοις αὐτῶν δημοσιεύονται τὰ ἑπόμενα :

«Οὐδὲν ὁριστικὸν εἶναι ἀκόμη γνωστὸν περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Κύπρου, ὅ,τ' ἂν ἐδόθη ὑπόσχεσις εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπό τινας ὅρους, οἵτινες δὲν ἐξετελέσθησαν ἐν καιρῷ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὴν ἐμπορίαν τῆς νήσου, ἀδημονοῦσιν ὅπως γνωρίσωσιν ἂν ἡ Κύπρος θὰ γένηται μέρος τοῦ Ἕλλην. Βασιλείου ἢ θὰ παραμείνῃ κτῆσις βρεττανική.

Ὡς δεικνύει ἀνταποκριτὴς ἐν Λάρνακι, ἡ ὅλη εἰσαγωγὴ κατὰ τὸν πόλεμον προῆλθεν ἐκ Μ. Βρεττανίας, καίτοι τὸ μόνον ἐξαγωγικὸν εἶδος, δι' ὃ ἐνδιαφέρεται ἡ Μ. Βρεττανία ἐν τῷ παρόντι εἶνε τὰ κεράτια. Αὐξόμενος προβλέπεται συναγωνισμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἰδίᾳ εἰς ὑφαντικὰ εἴδη, καττύματα (σόλες) καὶ δέρματα, λευχείμματά, νεωτερισμοὺς καὶ ψευδομετάξινα. Ἐπειδὴ ἡ εἰσαγωγὴ τῆς Κύπρου τῷ 1918 ὑπερέβαλε τὰς £1,013,000, ἡ νῆσος παρέχει ἀγορὰν, ἥτις ἀξίζει τὸν κόπον νὰ καλλιεργηθῇ, οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ πολιτικὸν μέλλον αὐτῆς.

Ἡ ἐκ Λάρνακος ἀνταπόκρισις.

«Πρὸ τοῦ πολέμου ἡ ἐμπορία τῆς Κύπρου διὰ τὰ βαμβάκινα παντὸς εἴδους καὶ τὰ νήματα ἐγίνετο κυρίως μετὰ τοῦ Ἡνωμ. Βασιλείου, ὀλιγώτερον μετὰ τῆς Ἰταλίας· αἱ κυριώτεραι ὅμως πηγαὶ προσφορᾶς σιδηρικῶν, νεωτερισμοῦ, μαλλίνων, ὑαλικῶν, χάρτου τυπογραφικοῦ καὶ γραφῆς, φιλικῶν, κοσμημάτων ἦσαν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία, ἕνεκα τῶν εὐθηνῶν τιμῶν καὶ τῶν μακροπροθέσμων πιστώσεων αἵτινες παρείχοντο ὑπὸ τῶν χωρῶν τούτων.

Καίτοι βιομήχανοί τινες καὶ ἐξαγωγεῖς βρεττανοὶ δὲν ἐγένοντο ἱκανοὶ νὰ ἐπωφεληθῶσι τὰς παρουσιασθείσας εὐκαιρίας, πολλοὶ τούτων παρὰ τὴν ἔλλειψιν ἐργατικῶν χειρῶν καὶ τὰς δυσχερείας τῶν μεταφορικῶν μέσων, ἐξηκολούθησαν ν' ἀποστέλλωσι τὰ ἐμπορεύματά των διὰ τῶν παρουσιαζομένων ἑκάστοτε εὐκαιριῶν, νὰ παρέχωσι πιστώσεις καὶ νὰ ἱκανοποιῶσι τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰς ὀρέξεις τῶν καταναλωτῶν.

Ἀνάγκη πιστώσεων.

Ἂν πάντες οἱ Βρεττανοὶ βιομήχανοι καὶ ἐξαγωγεῖς ἠκολούθουν τὸ παράδειγμα τῶν μᾶλλον προβλεπτικῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν, τὰ βρεττανικὰ θὰ κατεθριάμβευον πάντως πάντων τῶν ἄλλων ἐν Κύπρῳ. Ἵνα ἐπιτύχωσι τοὺς ἀνταγωνιστὰς πρέπει νὰ χρησιμοποιῶσι τὰ αὐτὰ ἐμπορικὰ ὅπλα. Παρέχοντες εὐκολίας καὶ πιστώσεις, ὅσαι εἶνε ἀναγκαῖαι, μετὰ τὰς συνήθεις ἐμπορικὰς ἢ τραπεζιτικὰς πιστώσεις, οὐχὶ μόνον τὸ ἐμπόριον ὑποστηρίζεται ἀλλὰ καὶ οἱ βιομήχανοι δύνανται νὰ πραγματοποιῶσι πλείονα κέρδη ἐξασφαλίζοντες κανονικοὺς κατανάλωτὰς καὶ ἐπιτυγχάνοντες καλλίτερας τιμάς. Εἶνε ἐπάναγκες οἱ Βρεττανοὶ ἐξαγωγεῖς νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι θὰ συναντήσωσιν τὸν Ἀμερικανικὸν ἀνταγωνισμὸν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι, ἐξαιρέσει κατασιγμάτων τινῶν τῆς Ν. Γόρκης καὶ τῆς Πενσυλβανίας, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐξαγωγεῖς ζητοῦσι νὰ ἐπιβάλωσιν ἐν τῷ παρόντι αὐστηροτέρους ὅρους, δὲν θὰ ἐξακολουθήσωσιν ὅμως πάντοτε ἐπειδὴ τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήριά των καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἱδρύματά των πειρῶνται νὰ πείσωσι τὰ καταστήματα τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ὅτι εὐκολίαι καὶ πιστώσεις εἶναι ἀπαραίτητα ὅπλα τῆς ἐξαγωγικῆς ἐμπορίας, καὶ ταῦτα πρέπει νὰ βοηθῶνται ὑπὸ πιστωτικῶν ἱδρυμάτων.

Αἱ τάξεις ἐμπορευμάτων εἰς ἃ ὁ Ἀμερικανικὸς ἀνταγωνισμὸς φαίνεται ὅτι θὰ εἶναι ἰσχυρὸς εἰς τὰς ἀγορὰς μας εἶναι ὑφαντικὰ εἴδη, ἰδίᾳ βαμβάκινα ὑφάσματα παντὸς εἴδους, καττύματα καὶ δέρματα ἰδίᾳ βιδέλλα κ.τ.λ. λευχείμματα παντὸς εἴδους, καὶ νεωτερισμοὶ ὡς καὶ ψευδομέταξαι.

Ἐσχάτως τὸ Νομοθ. Συμβούλιον ἐψήφισε νομοσχέδιον ἐξουσιοδοτοῦν τὸν Μ. Ἀρμοστὴν ἐπὶ περίοδον δύο ἐτῶν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Εἰρήνης ὅπως ἐπιτρέπῃ ἢ ἀπαγορεύῃ τὴν ἐμπορικὴν συναλλαγὴν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο δὲν ἐγένετο νόμος.

ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

Τὸ θέαμα διαττόντων ἀστέρων, διαγραφόντων ἀστραπαιῶς φωτεινὴν γραμμὴν διάφορον τὸ μῆκος ἑκάστοτε ἐπὶ τοῦ στερεώματος εἶναι σύνηθες, πολὺ ἀραιοὶ ὅμως εἶναι οἱ διάττοντες οἱ προκαλοῦντες τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων διὰ μακρᾶς φωτεινῆς αὐλακος διηκούσης ἐπὶ πολλὰς μοίρας εἰς τὸ στερέωμα καὶ πολυχρώμου.

Τῇ π. Κυριακῇ περὶ τὴν 7ην ἑσπερινὴν ὥραν διάττων λαμπρὸς ἐνεφανίσθη εἰς σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ μικρὸν ἀνατολικῶς τοῦ παραλλήλου κύκλου ἡμῶν καὶ ἐφέρετο πρὸς δυσμὰς ὡς παμμεγέθης πύραυλος πολύχρωμος μήκους τριῶν τοὐλάχιστον μοιρῶν καὶ περὶ τὴν μίαν μοῖραν νοτίως τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς πόλεως.

Ἡ ταχύτης του ἦτο σχετικῶς βραδεία, ἐνῷ ἡ πρὸς δυσμὰς κίνησίς του ἔδει νὰ φαίνεται ἀστραπαιαία, διότι αὐτὸς μὲν εἶχεν ἰδίαν ταχύτητα 40 χιλιομ. κατὰ δευτερόλεπτον, καὶ εἰς ταύτην ἔδει νὰ προστεθῇ ἡ ταχύτης τῆς γῆς φερομένης πρὸς ἀνατολὰς μετὰ ταχύτητος 29 χιλιομ. κατὰ δευτερόλεπτον, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἡ τῆς περιστροφῆς κίνησις τῆς γῆς ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς 360 ἴσως μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον· ἤτοι, ἡ φαινομένη ταχύτης τοῦ διάττοντος θὰ ἦτο πάντως 69,360 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον.

Ἡ σχετικὴ βραδύτης τῆς κινήσεως τοῦ διάττοντος ὀφείλεται εἰς τὸ μέγα ὕψος αὐτοῦ ἐν τῇ γηΐνῃ ἀτμοσφαίρᾳ.

Ὁ διάττων ἐν τέλει διερράγη εἰς τεμάχια πυριφλεγῆ ὡς ἐκρηκτικὴ πύραυλος καὶ τὰ συντρίμματα αὐτοῦ πάντως κατέπεσον εἰς τὴν θάλασσαν δυτικῶς τῆς Νήσου.

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Ἡ διαθερίζουσα ἐν Καραβᾷ χήρα Κ. Καρλέττη μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς τῇ π. Πέμπτῃ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῆς κατοικίας αὐτῆς μετὰ τῶν τριῶν θυγατέρων, ὅτε ὁ ὑπόσαθρος ξύλινος ἐξώστης ἐνέδωκε καὶ ἀπὸ ὕψους 6 περίπου μέτρων κατέπεσον καὶ αἱ τρεῖς εἰς τὸ λιθόστρωτον τῆς ὁδοῦ.

Αἱ θυγατέρες ἐμωλωπίσθησαν ἀκινδύνως εἰς διάφορα μέρη ἡ δὲ μήτηρ ὑπέστη κατάγματα τῶν δύο κνημῶν καὶ τραύματα ἀκίνδυνα εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος καὶ τὴν κεφαλήν. Κατὰ τὰς πρώτας ὥρας ἐφαίνετο ἐκτὸς κινδύνου, φαίνεται ὅμως ὅτι ἐπήλθεν ἐσωτερικὴ αἱμορραγία ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν ἐξέπνευσε καὶ ἐκηδεύθη τῇ ἐπομένῃ Παρασκευῇ ὑπὸ τὴν θρηνούντων τέκνων της καὶ τῆς εἰλικρινῶς θλιβείσης κοινότητος Καραβᾶ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1392 καὶ ἡμερ. 24)6 Σεπτεμβρίου φύλλου τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐρανιζόμεθα τὰ ἀκόλουθα :

—Ν. Συμβούλιον.

Ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ἀρμόζοντος ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως καὶ ἐγένετο νόμος τὸ κατὰ τὴν τελευταίαν μονοδικὴν συνεδρίαν τοῦ Ν. Συμβουλίου ψηφισθὲν νομοσχέδιον «περὶ ἀπαγορεύσεως ἄνευ ἀδείας εἰσόδου εἰς τὴν νῆσον πρὸ τῆς πολεμίων ἀλλοδαπῶν».

Ἐπεκυρώθησαν ὡσαύτως δύο νομοσχέδια περὶ συμπληρωματικῶν πιστώσεων.

Κατὰ τὸ πρῶτον τούτων παρέχεται συμπληρωματικὴ πίστωσις £121,123. 19. 1 διὰ τὴν λήξασαν τῇ 31 Μαρτίου χρῆσιν τοῦ 1919, κατανεμηθεῖσα ὡς ἑξῆς :

Εἰς Τιμεῖον	£ 1,326.12 8
» Τελων. Τμῆμα	» 4,587. 5.1
» Τμῆμα Φυλακῶν	» 1,618. 9.5
» » Ἰατρικὸν	» 1,118.14.0
» » Δασονομείου	» 70,340. 4.0
» ἐπέκτασιν Σιδηροδρόμου Εὐρύχου	» 2,280 11.8
» Δημόσ. ἔργα τακτικὰ	» 7,699. 4.6
» » » ἔκτακτα	» 4,976.14.3
» Διαφόρους ὑπηρεσίας	» 27,176 19.1

Κατὰ τὸ δεύτερον τούτων, παραχωρεῖται συμπληρωματικὴ πίστωσις £3,478.16.4 διὰ τὴν αὐτὴν χρῆσιν ἤτοι :

Κατὰ τῶν ἔλογενῶν πυρετῶν	£ 320.10.3
Εἰς ἔκτακτον φύτευσιν δένδρων	» 307.17.8
» Νέους σπορεῖς καὶ μηχανὰς	» 2628.18.2
» Πρόσθετον τροχαῖον σιδηρ. ὁλικὸν	» 185.19.4
» Ὁδοὺς αὐτοκινήτων	» 25.10.7

—Χημικαὶ διαλέξεις.

Σειρὰ διαλέξεων καὶ ἐπιδείξεων στοιχειώδους θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς χημείας θὰ γένωνται ὑπὸ τοῦ κυβερνητικοῦ Χημικοῦ ἐν τῷ Χημικῷ Ἐργαστηρίῳ, ἐν Λευκωσίᾳ. Αἱ διαλέξεις καὶ αἱ ἐπιδείξεις θὰ περιλαμβάνωσι φαρμακευτικήν, γεωργικὴν καὶ ἐμπορικὴν χημείαν. Δικαίωμα ἀκροάσεως εἶνε £1 προπληρωτέα. Αἱ διαλέξεις θὰ ἀρχίσωσι τῇ 24)6 Ὀκτωβρίου 1919.

—Ἡ εὐλογία.

Κηρύσσονται ὡς μεμολυσμένοι ὑπὸ εὐλογίας τόποι καὶ ὑπάγονται εἰς τὸν σχετικὸν νόμον τὸ χωρίον Ἀμαργέττα ἐν Πάφῳ ἀπὸ 10)23 Αὐγούστου, ἡ πόλις Λεμεσὸς ἀπὸ 21)3 Σεπτεμβρίου 1919, τὸ Κάτω Δρῦ τῆς ἐπαρχίας Λάρνακος ἀπὸ 10)23 Αὐγ.

—Διαορισμοί.

Ὁ κ. Α. Ι. Κάνιγκαμ, ὑποδιευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων διορίζεται προσωρινὸς διευθυντής.

Ὁ κ. Γ. Φράνσης, κυβερνητικὸς χημικὸς διορίζεται προσωρινὸς ὑποδιευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων.

Ὁ Ἀντισυντριμματάρχης κ. Α. Ε. Κάλαγκερ D.S.O. Ἀρχιαστυνόμος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξ. οἰκογενείας σας τοὺς γάμους ἡμῶν εὐλογηθησομένους ἐν τῇ οἰκίᾳ μας, κατὰ τὴν ἑνορίαν Ἁγ. Σάββα, τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 1)14 Σεπτεμβρ. 1919, καὶ ὥραν 10. 30' π. μ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 27 Αὐγ. 1919.

Οἱ μελλόνυμφοι

Μ. Ι. ΛΟΒΑΡΙΔΗΣ

ΑΓΑΘΗ Γ. ΠΑΝΑΜΙΧΑΗΛ.

[ΣΗΜ.—Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.—Οἱ νεόνυμφοι μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου θὰ μεταβῶσιν εἰς Κυρήνειαν ἔνθα δεχθήσονται τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις μέχρι τῆς 4 Σεπτεμβρίου].

Ὁ κύριος

Ν. Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ—ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

πρώην ἐπὶ ἔτος ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τῆς ἰδιωτικῆς νευρολογικῆς καὶ ψυχιατρικῆς κλινικῆς «τὸ Ἱπποκράτειον», τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ κ. Κατσαρᾶ,

πρώην ἐπὶ τριετίαν ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τῆς νευρολογικῆς καὶ ψυχιατρικῆς κλινικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῶν νευρικῶν καὶ φρενιτίδων νόσων κ Μ. Κατσαρᾶ,

ἄρτι ἀφυπηρετήσας καὶ ἐπανακάμψας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἔνθα διετέλει ἐπὶ κεφαλῆς ἰατρὸς δύο βάσεων τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ,

ἐγκατεστάθη ἐν Λευκωσίᾳ καὶ δέχεται τοὺς πάσχοντας ἐν τῷ ἰατρείῳ του, κειμένῳ ὀπισθεν τοῦ θεάτρου Παπαδοπούλου, καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9—11 π.μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—5 μ.μ.

ΑΗΛΩΣΕΙΣ

Διὰ τοῦ παρόντος δηλοῦμεν ὅτι ἀπὸ τῆς 25)7 Σεπτεμβρίου ὁ ὑπάλληλός μας κ. Χρῆστος Γαβριηλίδης ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Καταστήματός μας καὶ τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν μεθ' ἡμῶν συναλλαττομένων.

Λευκωσία τῇ 26)8 Σεμπτ. 1919.

Λ. Λουκᾶς καὶ Υἱός.

Πληροφορεῖται ἡ ἀξιότιμος πελατεία μου καὶ οἱ μετ' ἐμοῦ συναλλαττόμενοι ὅτι ὁ κ. **Ἠλίας Χαραλάμπους** ἀπὸ σήμερον δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ καταστήματός μου.

Λευκωσία τῇ 27 Αὐγούστου 1919.

Διατελῶ

ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ ΙΑΚΩΒΟΥ

ὑποδηματοποιός.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία διώροφος μετὰ δύο δωματίων μεσημβρινῆς προσόψεως μετὰ ποσίμου ὕδατος καὶ πάντων τῶν χρειωδῶν κατὰ τὴν πάροδον τῆς Κεντρ. Ὁδοῦ ἐναντι τῆς οἰκίας τῆς κ. Ἀμιλίου Α. Μαρκίδου.

Περαιτέρω πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Μιχ. Θεοδοσιάδῃ ὑποδηματοποιῷ κατὰ τὴν ἐμπορικὴν ἀγοράν.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Κ)πολις 23)3 Αὐγ.—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Τουρκικῆς πηγῆς ὁ πρίγκηψ Μεχμὲτ Σελὴμ ἐφ. ἐνωθεὶς μετὰ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ πασᾶ βαδίζει πρὸς τὴν Κιουταχίαν. Ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἐθνοφρουρὰς ἐξέδωκε τὴν ἑξῆς προκήρυξιν : Ἀπαιτεῖται ἐργασία πρὸς σωτηρίαν τῆς Σμύρνης καὶ τοῦ Αἰδινίου. Πᾶς ἀγαπῶν τὴν πατρίδα του εἶνε θρησκευτικῶς ὑποχρεωμένος νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν στρατόν μου. Ἕνεκα τῆς ἀδυναμίας τῆς Κυβερνήσεως ἀπόκειται εἰς τὸ ἔθνος νὰ σώσῃ ἑαυτὸ μόνον. Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς 3ης στρατιᾶς Ἀβδουλλὰχ πασᾶς, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ εἰς Ἐρζερούμ, ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τοῦ ταξειδίου του πρὸ τῆς ἐπειγούσης στάσεως τοῦ ἐγχωρίου πληθυσμοῦ.

24)6.—Εἰς τὸν Σεβ. Τοποτηρητὴν παρουσιάσθη Σερβικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν κ. Πόποβιτς καὶ ἐζήτησεν ἡμέραν ἀκροάσεως, ὅπως ἐπιτύχῃ ἀπὸ τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον τὴν ἐκκλησιαστικὴν χειραφέτησιν τῶν νέων ὑπὸ τῆς Σερβίας καταληφθέντων μερῶν.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμαι, ἡ Μ. Ἐκκλησία θὰ φανῇ ὑποχωρητική.

Ἀθῆναι 14)27.—Ἀγγέλλεται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι οἱ Ἕλληνες Ἀρμοσταὶ ἐπέδωκαν εἰς τὴν Πύλην ἐντονον διακοίνωσιν ζητοῦντες τὴν κατάλυσιν τοῦ κράτους τοῦ Κεμάλ.

Ἀγγέλλεται ἐκ Σμύρνης ὅτι 4,000 βασιβουζοῦκοι τρομοκρατοῦν τὴν περιοχὴν Κεμερὶ πέραν τῆς ἑλληνικῆς ζώνης. Τὰ ἐγκληματικὰ κατορθώματα τῶν ἐπαναστατῶν αὐτῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων εἶνε ἀπερίγραπτα.

15)29.—Αἱ μουσουλμανικαὶ κοινότητες τοῦ Σεβδικιοῦ καὶ διαφόρων ἄλλων χωρίων, ηὐχαρίστησαν τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχὰς διὰ τὴν μεθοδικότητα δι' ἧς ἐξησφαλίσθησαν ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία.

Τοῦρκος βουλευτὴς ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ἐπιτροπῆς παρουσιάσθη εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γαλλικοῦ ἀποσπάσματος τῆς Ξάνθης καὶ ἐδήλωσεν ὅτι οἱ Τοῦρκοι τῆς Ξάνθης προτιμοῦν τὴν Ἑλλάδα ἀρνοῦνται δὲ νὰ δεχθοῦν τὴν Βουλγαρικὴν κυριαρχίαν.

Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἵδρυσε εἰς Ἀμάσειαν ἐθνικὴν Τράπεζαν μὲ κεφάλαιον 5 ἑκατομμυρίων λιρῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ἡ Ἑλληνοϊταλικὴ συμφωνία.

Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ὁμιλοῦσι περὶ τῆς πρεσβάτου συνομολογήσεως συμφωνίας Ἑλληνοϊταλικῆς.

Κατ' αὐτήν, ἡ Ἰταλία θὰ λάβῃ ἐν Μ. Ἀσίᾳ ὅλην τὴν κοιλάδα τοῦ Μαιάνδρου, ἐλευθέραν ζώνην ἐν τῷ λιμένι Σμύρνης καὶ τὸ δικαίωμα ὅπως συνδέσῃ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Ν. Ἐφέσου μετὰ τῆς τοῦ Αἰδινίου—Σμύρνης.

Αἱ Δωδεκάνησοι θὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ συμφωνία προνοεῖ ὡσαύτως περὶ διαφόρων ὅρων οἰκονομ. φύσεως.

—Τὸ Σουρεακὸν ζήτημα.

Ἀγγέλλουσιν ἐκ Βηρυτοῦ τῇ 7)20 Αὐγ. ὅτι αἱ ἀγγλικαὶ στρατιωτ. ἀρχαὶ ἐφυλάκισαν διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῇ ἣν αὐταὶ αὗται ἐνεπιστεύθησαν εἰς γάλλους πράκτορας, ἕνα τῶν προστατευομένων ὑπὸ τῆς Γαλλίας, τὸν Ἐμὶρ Σαΐδ.

—Αἱ δαπάναι τῆς Βρεττανικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν Παρισίοις.

Λονδῖνον 7)20.—Ἡ «Daily Express» παρατηρεῖ ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ ξενοδοχείου Majestic ἐν Παρισίοις, κατεχομένου ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἀντιπροσωπείας, λαμβάνουσι 320 λίρας καθ' ἑκάστην δι' ἐνοίκιον, καὶ τοῦτο θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀκόμη μῆνάς τινας.

«Εἶναι πιθανὸν ὅτι ὅταν γνωρισθῶσι τὸ σύνολον τῶν δαπανῶν τῆς ἀγγλικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν τῇ Συνδιασκέψει τῆς εἰρήνης, θὰ ἐκπλαγῶσιν.

«Εἶναι καιρὸς ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην».

—Ἐπιτροπὴ Σμύρνης.

Παρίσιοι 2)12 Αὐγ.—Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ἐντεταλμένη ὅπως ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις διὰ τὰ συμβάντα ἐν Σμύρνῃ συνεκροτήθη ὡς ἑξῆς :

Ὁ στρατηγὸς Baunoust (Γαλλία), ὁ στρατηγὸς Hare (Ἀγγλία), ὁ ναύαρχος Bristol (Ἡνωμ. Πολιτεῖαι) καὶ ὁ στρατηγὸς Dall' Eglio (Ἰταλία).

—Δυσοίωνον συμβεβηκός.

—Ἡ «Γερμανία» κεραυνόπληκτος.

Στραβοῦργον 7)20.—Τὸ πολὺ κοινὸν ἄγνοεῖ μέχρι τοῦδε, ὅτι κατὰ τὸ π. θέρος ἐπέσκηψε κεραυνὸς ἐπὶ τοῦ μνημείου τῆς «Γερμανίας» ἐγερθέντος εἰς ἀνάμνησιν τῆς γερμανικῆς νίκης τῷ 1870 καὶ τῆς ἀνιδρύσεως τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χοχεντζόλλερν.

Κατά τινα καταιγίδα διαρκέσασαν λεπτά τινα μόνον ὁ κεραυνὸς ἔπληξε τὴν ρομφαίαν, κραδαινομένην ὑπὸ τῆς «Γερμανίας» ἔθραυσε τὸν αὐτοκρατορικὸν ἀετὸν καὶ ἔκαμε ρῆγμα εἰς τὰ βάθρα τοῦ μνημείου. Τὸ διακοσμητικὸν σύμπλεγμα «Ἄγγελος τοῦ Πολέμου» προσεβλήθη ὡσαύτως. Ἐν τούτῳ διεῖδον δυσοίωνον προμήνυμα αἱ ἀρχαὶ ἐτήρησαν σιγὴν καὶ ἐπεσκεύασαν ὅπως ὅπως τὰς βλάβας.

Τὰ ὅρια Ἑλλάδος-Ἀλβανίας.

Ρώμη, 5)18 Αὐγ.—Εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἁρμοδίους κύκλους ὑπάρχει ἡ πληροφορία ὅτι ἤρχισεν ἤδη ἡ προκαταρκτικὴ χάραξις τῶν Ἑλληνοαλβανικῶν συνόρων ὑπὸ τῆς εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἐδαφικῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ προσχέδιον τοῦτο θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Διάσκεψιν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν αὐτῶν κύκλων, φαίνεται ὅτι τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Κορυτσᾶς θὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἡ δὲ πόλις θὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

—Ἡ νέα Οὐγγρικὴ Κυβέρνησις.

Ρώμη, 6)19 Αὐγ.—Τηλεγραφοῦν ἐκ Βουδαπέστης ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν Φριντριχ κυβέρνησις κατηρτίσθη ὁριστικῶς ὡς ἑξῆς· Φριντριχ πρωθυπουργός, Μαρτὲν Λοβάκυ τῶν Ἐξωτερικῶν, βαρῶνος Περαμύϊ τῶν Ἐσωτερικῶν, στρατηγὸς Ἐχμέτκερ τῶν Στρατιωτικῶν, Γιόχαν Γκροὺν τῶν Οἰκονομικῶν, Γεώργιος Μπαλόγκυ τῆς Δικαιοσύνης, Στέφανος Στοζάμπο τῆς Γεωργίας, Κὰρ Οὐσὰρ τῆς Παιδείας, Ἐτσιλλέρι τῆς Δημοσίας ὑγείας.

—Ἡ ἀπάντησις εἰς τὰς Αὐστριακὰς ἀντιπροτάσεις.

Ρώμη, 7)20 Αὐγ.—Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας τῶν ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτῶν ἐφημερίδων, ὁ Ἰταλὸς πληρεξούσιος κ. Τιττόνι, λαβὼν τὸν λόγον κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῶν Συμμάχων ὡμίλησε διὰ μακρῶν καταχρίνας δριμύτατα τὸ ἀναποφάσιστον τῆς Συνδιασκέψεως, ἥτις ἀφῆκε νὰ παρέλθουν δύο ὁλόκληροι μῆνες ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης μετὰ τῆς Γερμανίας, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ καταλήξῃ εἰς οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν παραμενόντων ἐκκρεμῶν ζητημάτων, τῆς μετὰ τῆς Αὐστρίας συνθήκης τῆς εἰρήνης, τῆς λύσεως τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν.

Ὁ κ. Τιττόνι ἐξέφρασεν ἐπίσης τὴν λύπην του διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπιλύσεως τοῦ Μικρασιατικοῦ ζητήματος διὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον.

Ὁ λόγος τοῦ Ἰταλοῦ πληρεξουσίου προϋξένησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπους τῶν Συμμάχων, λόγῳ ὅμως τῆς ἀπουσίας τοῦ κ. Κλεμανσὸ, τὸ ζήτημα θὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς Πέμπτης.

Ρώμη, 7)20 Αὐγ.—Τηλεγραφοῦν ἐκ Παρισίων ὅτι τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον θ' ἀπαντήσῃ αὔριον εἰς τὰς Αὐστριακὰς ἀντιπροτάσεις διὰ τηλεσιγραφικῆς διακοινώσεως ἐν ᾗ δοποία θὰ τεθῶσι εἰς τὴν Αὐστρίαν πενθήμερος προθεσμία ν' ἀπαντήσῃ ρητῶς ἐὰν δέχεται ἢ ὄχι νὰ ὑπογράψῃ τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης ὡς αὕτη ὑπεβλήθη παρὰ τῶν Συμμάχων.

Διάφορα

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27 (Ἰε. Π)—Οἱ κ.κ. Μπαλφοὺρ, Βενιζέλος καὶ ἄλλοι ἀρχηγοὶ Ἐπιτροπῶν ἐζήτησαν τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνδιασκέψεως μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης πρὸς τὴν Αὐστρίαν.

ΒΑΣΙΓΚΤΩΝ 27 (Ρ.).—Μετὰ προηγηθεῖσαν σύσκεψιν πρὸς τὸν δόκτωρα Οὐΐλσων, ὁ γερουσιαστὴς Χίτσοκ ἐδήλωσεν ὅτι προβλέπει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Συνθήκης ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου, μὲ τὴν συν